Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

►**B**

UREDBA (EU) 2016/1037 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 8. lipnja 2016.

o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije

(kodificirani tekst)

(SL L 176, 30.6.2016., str. 55.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►**M1**	Uredba (EU) 2017/2321 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017.	L 338	1	19.12.2017.

▼B

UREDBA (EU) 2016/1037 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 8. lipnja 2016.

o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije

(kodificirani tekst)

Članak 1.

Načela

1. Kompenzacijska pristojba može se uvesti kako bi se kompenzirala odobrena subvencija, izravno ili neizravno, za proizvodnju, preradu, izvoz ili prijevoz bilo kojeg proizvoda čije puštanje u slobodan promet u Uniji uzrokuje štetu.

2. Bez obzira na stavak 1., ako se proizvodi ne uvoze izravno iz zemlje podrijetla već se izvoze prema Uniji tranzitom iz zemlje posrednika, odredbe ove Uredbe u potpunosti su primjenjive i smatra se da se transakcija ili transakcije, ako je primjenjivo, provela između zemlje podrijetla i Unije.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

(a) smatra se da je proizvod subvencioniran ako koristi subvenciju protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere kako je definirano u člancima 3. i 4. Subvenciju može dodijeliti vlada zemlje podrijetla uvoznog proizvoda ili vlada tranzitne zemlje iz koje je proizvod uvezen u Uniju, za potrebe ove Uredbe „zemlja izvoza”;

(b) „vlada” znači vlada ili bilo koje javno tijelo na državnom području zemlje podrijetla ili izvoza;

(c) „istovjetan proizvod” znači identičan proizvod, tj. proizvod sličan u svim pogledima proizvodu koji se razmatra ili, ako nema takvog proizvoda, drugi proizvod koji, iako nije sličan u svim pogledima, ima obilježja najbliže slična onima koje ima proizvod koji se razmatra;

(d) „šteta”, ako nije drukčije navedeno, znači materijalna šteta industriji Unije, prijetnja materijalne štete industriji Unije ili materijalno zaostajanje u razvoju industrije te se tumači sukladno odredbama članka 8.

Članak 3.

Definicija subvencije

Smatra se da subvencija postoji ako:

1. (a) postoji financijski doprinos vlade zemlje podrijetla ili izvoza, drugim riječima, ako:

▼B

i. praksa vlade uključuje izravni prijenos sredstava (na primjer, dotacije, zajmovi, dokapitalizacija), moguće izravne prijenose sredstava ili obveza (na primjer, jamstava za kredite);

ii. otpis ili nenaplata, u uobičajenim okolnostima, dospjelih prihoda vlade (na primjer, fiskalnih poticaja kao što su porezni krediti). U tom smislu, izuzimanje izvoznog proizvoda od plaćanja pristojbi ili poreza, a koji se naplaćuju na istovjetne proizvode namijenjene domaćoj potrošnji ili otpust takvih pristojbi i poreza u iznosima koji nisu viši od onih koji su dospjeli, ne smatra se subvencijom pod uvjetom da se izuzeća odobravaju sukladno odredbama priloga I., II. i III.;

iii. vlada daje robu ili pruža usluge, osim opće infrastrukture, ili kupuje robu;

iv. vlada:

— izvršava plaćanja u mehanizme financiranja, ili

— povjerava ili usmjerava privatno tijelo na obavljanje jednog ili više vrsta poslova navedenih u točkama i., ii. i iii. koje bi uobičajeno bili u nadležnosti vlade pa se ta praksa ne razlikuje u pravom smislu od prakse koju vlade uobičajeno primjenjuju;

ili

(b) postoji bilo koji oblik potpore prihodu ili cijeni u smislu članka XVI. GATT-a iz 1994; i

2. time se ostvaruje korist.

Članak 4.

Subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere

1. Samo se na specifične subvencije mogu primijeniti kompenzacijske mjere, a kako je definirano u stavcima 2., 3. i 4.

2. Kako bi se utvrdilo je li neka subvencija specifična za poduzeće ili industriju ili grupu poduzeća ili industrije (dalje u tekstu: „određena poduzeća”) u okviru nadležnosti tijela koje dodjeljuje subvenciju, primjenjuju se sljedeća načela:

(a) ako tijelo nadležno za dodjelu subvencija, ili propisi prema kojemu tijelo za dodjelu subvencija djeluje, izričito ograničava pristup subvenciji određenim poduzećima, takva je subvencija specifična;

(b) ako tijelo nadležno za dodjelu subvencija, ili propisi prema kojima tijelo za dodjelu subvencija djeluje, uspostavi objektivne kriterije ili uvjete za prihvatljivost i iznos subvencije, ne postoji specifičnost pod uvjetom da je prihvatljivost automatska i da se ti kriteriji i uvjeti strogo poštuju;

▼B

(c) ako, bez obzira na prividnu nespecifičnost koja proizlazi iz primjene načela utvrđenih u točkama (a) i (b), postoje razlozi za vjerovanje da bi subvencija u stvarnosti mogla biti specifična, mogu se razmotriti i drugi čimbenici. Ti čimbenici su: samo ograničeni broj određenih poduzeća koristi program subvencija; prevladavajuće korištenje određenih poduzeća; dodjela nerazmjerno velikog iznosa subvencije određenim poduzećima; način na koji je tijelo za dodjelu subvencije koristilo svoju slobodu u odlučivanju o dodjeli subvencije. U tom pogledu, uzimaju se u obzir podaci o učestalosti odbijanja ili odobravanja zahtjeva za subvencijama, i posebno, razlozi takvih odluka.

U smislu točke (b), „objektivni kriteriji ili uvjeti” znači kriteriji ili uvjeti koji su neutralni, koji ne daju prednost određenim poduzećima pred drugima i koji su ekonomski po svojoj prirodi te horizontalni po primjeni, kao što su broj zaposlenih ili veličina poduzeća.

Kriteriji ili uvjeti moraju biti jasno utvrđeni zakonom, propisom ili drugim službenim dokumentom, tako da ih se može provjeriti.

U primjeni točke (c) prvog podstavka vodi se računa o stupnju diversifikacije gospodarskih aktivnosti u okviru nadležnosti tijela za dodjelu subvencija kao i razdoblja tijekom kojeg je program subvencija u primjeni.

3. Specifična subvencija je ona koja je ograničena na određena poduzeća smještena unutar određenog zemljopisnog područja u okviru nadležnosti tijela za dodjelu subvencije. U smislu ove Uredbe specifičnom se subvencijom ne smatra određivanje ili izmjena općenito primjenjivih poreznih stopa od strane za to nadležnih vladinih tijela na svim razinama.

4. Bez obzira na stavke 2. i 3. specifičnim se smatraju sljedeće subvencije:

(a) subvencije zavisne, pravno ili činjenično, bilo isključivo ili kao jedan od nekoliko drugih uvjeta, o realizaciji izvoza, uključujući uvjete iz oglednog popisa iz Priloga I;

(b) subvencije zavisne, bilo isključivo ili kao jedan od nekoliko drugih uvjeta, o korištenju više domaće robe nego uvozne.

U smislu točke (a), subvencije se stvarno smatraju zavisnima od realizacije izvoza ako činjenice dokazuju da je dodjela subvencija, bez da je pravno zavisna od realizacije izvoza, doista vezana za stvarni ili predviđeni izvoz ili prihod od izvoza. Sama činjenica da se neka subvencija dodjeljuje izvoznim poduzećima ne smatra se, samo zbog tog razloga, izvoznom subvencijom u smislu ove odredbe.

▼B

5. Svako utvrđivanje specifičnosti prema odredbama ovog članka treba jasno potkrijepiti na temelju valjanih dokaza.

Članak 5.

Izračun iznosa subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere

Iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunava se u smislu koristi za primatelja čije je postojanje utvrđeno tijekom razdoblja subvencioniranja iz ispitnog postupka. To je razdoblje u pravilu najbliža računovodstvena godina korisnika, ali može biti i neko drugo razdoblje, najmanje šest mjeseci prije pokretanja ispitnog postupka, za koje su na raspolaganju pouzdani financijski i drugi relevantni podaci.

Članak 6.

Izračun koristi za primatelja

U odnosu na izračun koristi za primatelja, primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) dodjela temeljnog kapitala od strane vlade ne smatra se dodjelom koristi, osim ako se ulaganja može smatrati neusklađenima s uobičajenom praksom ulaganja, uključujući i dodjelu rizičnog kapitala privatnih ulagača na državnom području zemlje podrijetla i/ili izvoza;

(b) zajam od strane vlade ne smatra se dodjelom koristi, osim ako postoji razlika između iznosa koji poduzeće primatelj zajma plaća na zajam vlade i iznosa koji bi poduzeće platilo za usporedivi komercijalni zajam koji bi poduzeće stvarno moglo dobiti na tržištu. U tom slučaju korist je razlika između tih dvaju iznosa;

(c) kreditno jamstvo vlade ne smatra se dodjelom koristi, osim ako postoji razlika između iznosa kojeg poduzeće koje prima jamstvo vlade i iznosa kojeg bi poduzeće platilo za usporedivi komercijalni zajam u slučaju da nema jamstva vlade. U tom slučaju korist je razlika između tih dvaju iznosa usklađena za razlike u naknadama;

(d) prodaja roba ili usluga ili kupnja roba od strane vlade ne smatra se dodjelom koristi, osim ako se prodaje za manju naknadu od primjerene ili se kupuje za višu naknadu od primjerene. Primjerenost naknade utvrđuje se u odnosu na prevladavajuće uvjete na tržištu za dotični proizvod ili uslugu u zemlji prodaje ili kupovine, uključujući cijenu, kvalitetu, raspoloživost, utrživost, prijevoz i druge kupoprodajne uvjete.

▼B

Ako ne postoje prevladavajuće tržišne odredbe i uvjeti za dotični proizvod ili uslugu u zemlji prodaje ili kupovine, a koji se mogu koristiti kao odgovarajuća referentna vrijednost, primjenjuju se sljedeća pravila:

i. prevladavajuće odredbe i pravila u dotičnoj zemlji prilagođavaju se na temelju stvarnih troškova, cijena i drugih čimbenika dostupnih u toj zemlji, odgovarajućim iznosom koji odražava uobičajene tržišne odredbe i uvjete; ili

ii. ako je primjenjivo, koriste se prevladavajuće odredbe i uvjeti na tržištu neke druge zemlje ili na svjetskom tržištu a koje su dostupne primatelju.

Članak 7.

Opće odredbe o izračunu

1. Iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere određuje se po jedinici subvencioniranog proizvoda izvezenoga u Uniju.

U izračunavanju tog iznosa moguće je oduzeti od ukupne subvencije sljedeće elemente:

(a) naknadu za podnošenje zahtjeva ili druge nastale troškove potrebne radi ispunjavanja uvjeta za dobivanje subvencije ili radi dobivanja subvencije;

(b) izvozni porezi, pristojbe i ostale naknade naplaćene za izvoz proizvoda u Uniju posebno s namjerom nadoknađivanja subvencije.

Zainteresirana stranka koja potražuje odbitak mora dokazati da je zahtjev opravdan.

2. Ako subvencija nije odobrena upućivanjem na proizvedene, prerađene, izvezene ili transportirane količine, iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere utvrđuje se odgovarajućom raspodjelom vrijednosti ukupne subvencije na razinu proizvodnje, prodaje ili izvoza dotičnog proizvoda tijekom razdoblja ispitnog postupka za subvenciju.

3. Ako se subvencija može povezati s kupnjom ili budućom kupnjom dugotrajne imovine, iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunava se raspoređivanjem subvencije kroz razdoblje koje odražava uobičajenu amortizaciju dugotrajne imovine u dotičnoj proizvodnji.

Na taj način izračunani iznos, koji se odnosi na razdoblje ispitnog postupka, uključujući onaj koji proizlazi iz dugotrajne imovine stečene prije tog razdoblja, raspodjeljuje se kako je opisano u stavku 2.

Ako se imovina ne amortizira, subvencija se vrednuje kao kredit bez kamata i tretira se sukladno članku 6. točki (b).

4. Ako se subvencija ne može povezati s kupnjom dugotrajne imovine, iznos koristi primljene tijekom razdoblja ispitnog postupka u načelu se pripisuje tom razdoblju, a raspoređuje se kako je opisano u stavku 2., osim ako dođe do posebnih okolnosti koje opravdavaju raspoređivanje kroz različito razdoblje.

▼B

Članak 8.

Utvrđivanje štete

1. Utvrđivanje štete temelji se na valjanim dokazima i uključuje objektivno ispitivanje:

(a) obujma subvencioniranog uvoza i učinka subvencioniranog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije; i

(b) posljedica učinka tog uvoza na industriju Unije.

2. U pogledu obujma subvencioniranog uvoza, razmatra se je li došlo do značajnog rasta subvencioniranog uvoza, bilo u apsolutnom iznosu ili relativno u odnosu na proizvodnju ili potrošnju u Uniji. U pogledu učinka subvencioniranog uvoza na cijene, razmatra se je li subvencionirani uvoz doveo do značajnog sniženja cijena u usporedbi s cijenom istovjetnog proizvoda industrije Unije, ili je li učinak uvoza općenito značajno sniženje cijena, ili sprečavanje rasta cijena do kojeg bi inače došlo. Ni jedan od ovih čimbenika pojedinačno niti više njih ne mora nužno biti odlučujući.

3. Ako se nad uvozom proizvoda iz više od jedne zemlje istodobno provode ispitni postupci za kompenzacijsku pristojbu, učinak uvoza se kumulativno ocjenjuje samo ako se utvrdi da:

(a) iznos subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere utvrđene u odnosu na uvoz iz svake od zemalja viši je od subvencije male vrijednosti kako je definirana u članku 14. stavku 5., i obujam uvoza iz svake od zemalja nije zanemariv; i

(b) kumulativna procjena učinaka uvoza primjerena je u svjetlu uvjeta konkurencije uvoznih proizvoda i uvjeta konkurencije između uvoznih proizvoda i istovjetnih proizvoda Unije.

4. Ispitivanje utjecaja subvencioniranog uvoza na dotičnu industriju Unije uključuje i procjenu svih relevantnih gospodarskih čimbenika i pokazatelja koji utječu na stanje proizvodnje, uključujući: činjenicu da je proizvodnja još uvijek u postupku oporavka od učinaka prethodnog subvencioniranja ili dampinga; veličinu iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere; stvarni ili mogući pad prodaje, dobiti, proizvodnje, tržišnog udjela, produktivnosti, povrata od ulaganja i iskorištenosti kapaciteta; čimbenika koju utječu na cijene u Uniji; stvarne ili moguće negativne učinke na tijek novca, zalihe, zaposlenost,

▼B

plaće, rast, sposobnost povećanja kapitala ili ulaganja i, u slučaju poljoprivrede, je li došlo do većeg opterećenja vladinih programa potpora. Taj popis nije sveobuhvatan i ni jedan ili više ovih čimbenika ne mora nužno biti odlučujući.

5. Potrebno je dokazati, iz svih relevantnih dokaza predstavljenih u odnosu na stavak 1. da je subvencionirani uvoz uzrok štete. To posebno podrazumijeva dokazivanje da su obujam i/ili razine cijena utvrđeni u skladu sa stavkom 2., odgovorni za utjecaj na industriju Unije, a kako je utvrđeno u stavku 4., i da taj utjecaj postoji u mjeri u kojoj može biti klasificiran kao materijalni.

6. Poznati čimbenici, osim subvencioniranog uvoza koji šteti industriji Unije u isto vrijeme, ispituju se kako bi se osiguralo da se šteta koju uzrokuju ti drugi čimbenici ne pripisuje subvencioniranom uvozu u skladu sa stavkom 5. Čimbenici koji se mogu u tom smislu razmatrati uključuju: obujam i cijene uvoza koji nije subvencioniran; smanjenu potražnju ili promjene u načinima potrošnje; restriktivne trgovinske prakse i konkurenciju između proizvođača treće zemlje i proizvođača Unije; razvitak tehnologije i realizaciju izvoza; i produktivnost industrije Unije.

7. Učinak subvencioniranog uvoza ocjenjuje se u odnosu na proizvodnju istovjetnih proizvoda industrije Unije kada raspoloživi podaci omogućuju zasebno utvrđivanje te proizvodnje na temelju kriterija kao što su proizvodni proces, dobit i prodaja proizvođača. Ako nije moguće zasebno utvrđivanje te proizvodnje, učinci subvencioniranog uvoza ocjenjuju se ispitivanjem proizvoda najbliže grupe ili asortimana proizvoda, uključujući istovjetni proizvod, za koji se mogu dobiti potrebni podaci.

8. Prijetnja materijalne štete utvrđuje se na temelju činjenica, a ne samo na temelju navoda, nagađanja ili daleke mogućnosti. Promjena okolnosti koje bi mogle dovesti do situacije u kojoj bi subvencija predstavljala štetu mora biti jasno predvidljiva i neminovna.

Pri utvrđivanju prijetnje materijalne štete, potrebno je razmotriti čimbenike kao što su:

(a) priroda subvencije ili subvencija i njihovi vjerojatni učinci na trgovinu;

(b) značajna stopa rasta subvencioniranog uvoza na tržištu Unije koji pokazuje vjerojatnost bitno povećanog uvoza;

(c) postoji li dovoljan slobodno raspoloživi kapacitet izvoznika ili neminovni bitan rast kapaciteta koji ukazuje na vjerojatnost značajno povećanog subvencioniranog izvoza u Uniju, uzimajući u obzir raspoloživost drugih izvoznih tržišta koja bi mogla apsorbirati dodatni izvoz;

▼B

(d) uvozi li se po cijenama koje bi, u značajnoj mjeri, snizile cijene ili spriječile povećanje cijena koji bi se inače dogodilo, i koje bi vjerojatno povećale potražnju za daljnjim uvozom;

(e) zalihe proizvoda koji se ispituje.

Ni jedan od gore navedenih čimbenika ne mora sam po sebi biti odlučujući, ali ukupnost razmatranih čimbenika dovodi do zaključka da je daljnji subvencionirani uvoz neizbježan i da će, ako se ne poduzmu zaštitne mjere, nastati materijalna šteta.

Članak 9.

Definicija industrije Unije

1. Za potrebe ove Uredbe, pojam „industrija Unije” tumači se tako da se odnosi na proizvođače Unije u cjelini istovjetnih proizvoda ili na one od njih čija ukupna proizvodnja proizvoda predstavlja većinski dio ukupne proizvodnje Unije tih proizvoda, a kako je definirano u članku 10. stavku 6., osim:

(a) ako su proizvođači povezani s izvoznicima ili uvoznicima, ili su sami uvoznici navodno subvencioniranog proizvoda, pojam „industrija Unije” može se tumačiti tako da se odnosi na preostale proizvođače;

(b) u iznimnim okolnostima područje Unije može se, za potrebe dotične proizvodnje, podijeliti na dva konkurentna tržišta ili više njih, a proizvođači unutar svakog tržišta mogu se promatrati kao zasebna industrija ako:

i. proizvođači unutar tog tržišta prodaju sveukupnu ili gotovo sveukupnu proizvodnju svojih dotičnih proizvoda na tom tržištu; i

ii. potražnju na tom tržištu u značajnoj mjeri ne podmiruju proizvođači dotičnog proizvoda smješteni drugdje u Uniji.

U tim okolnostima može se utvrditi postojanje štete čak i ako većinski dio ukupne industrije Unije nije oštećen pod uvjetom da postoji koncentracija subvencioniranog uvoza na izolirano tržište i nadalje, pod uvjetom da subvencionirani uvoz uzrokuje štetu proizvođačima sve ili gotovo sve proizvodnje unutar tog tržišta.

2. Za potrebe stavka 1. smatra se da su proizvođači povezani s uvoznicima ili izvoznicima samo ako:

(a) jedan od njih, izravno ili neizravno, kontrolira drugoga;

(b) oba, izravno ili neizravno, kontrolira treća osoba; ili

(c) oni zajedno, izravno ili neizravno, kontroliraju treću osobu, pod uvjetom da postoji osnova za vjerovanje ili sumnju da je učinak odnosa takav da utječe na dotičnog proizvođača tako da se ponaša različito od nepovezanih proizvođača.

▼B

U smislu ovog stavka, smatra se da jedan kontrolira drugog ako je prvi pravno ili operativno u mogućnosti ograničavati drugoga ili upravljati njime.

3. Ako se industrija Unije tumači tako da se odnosi na proizvođače u određenoj regiji, izvoznici ili vlada koji dodjeljuju subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere imaju mogućnost ponuditi preuzimanje obveza u skladu s člankom 13. u pogledu dotične regije. U takvim slučajevima, pri ocjeni interesa Unije za mjere, uzima se u obzir interes regije. Ako se odmah ne ponudi odgovarajuće preuzimanje obveza ili ako se primjenjuju okolnosti navedene u članku 13. stavcima 9. i 10., moguće je uvesti privremenu ili konačnu kompenzacijsku pristojbu u pogledu Unije kao cjeline. U takvim slučajevima, pristojbe se mogu ograničiti, ako je to moguće, na određene proizvođače ili izvoznike.

4. Na ovaj se članak primjenjuju odredbe članka 8. stavka 7.

Članak 10.

Pokretanje postupka

1. Osim kako je navedeno u stavku 8., ispitni postupak radi utvrđivanja postojanja, stupnja i učinka bilo koje navodne subvencije pokreće se na temelju pisane pritužbe fizičke ili pravne osobe, ili udruženja koje nema pravnu osobnost, a koja djeluje u ime industrije Unije.

Pritužba se može podnijeti Komisiji ili državi članici koja ju dostavlja Komisiji. Komisija državama članicama dostavlja primjerak svake primljene pritužbe. Smatra se da je pritužba podnesena prvog radnog dana nakon što se dostavi Komisiji preporučenom poštom ili izda potvrda o primitku od strane Komisije.

Ako, u slučaju izostanka pritužbe, država članica posjeduje dostatne dokaze o subvenciji i o šteti nanesenoj industriji Unije, te dokaze odmah dostavlja Komisiji.

2. Pritužba iz stavka 1. sadržava dostatne dokaze o postojanju subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere (i, ako je to moguće, njihov iznos), šteti i uzročno-posljedičnoj vezi između navodno subvencioniranog uvoza i navodne štete. Pritužba sadržava sljedeće podatke koji su razumno raspoloživi podnositelju zahtjeva:

(a) naziv podnositelja pritužbe i opis obujma i vrijednosti proizvodnje Unije istovjetnog proizvoda podnositelja pritužbe. Ako se pisana pritužba podnosi u ime industrije Unije, u pritužbi se navodi industrija u čije se ime podnosi pritužba putem popisa svih poznatih proizvođača Unije istovjetnih proizvoda (ili udruženja proizvođača Unije istovjetnog proizvoda) i, u mjeri u kojoj je to moguće, opis obujma i vrijednosti proizvodnje Unije istovjetnih proizvoda koji otpada na te proizvođače;

▼B

(b) puni opis navodno subvencioniranog proizvoda, naziv dotične zemlje ili zemalja podrijetla ili izvoza, naziv svih poznatih izvoznika ili stranog proizvođača i popis svih osoba za koje je poznato da uvoze dotični proizvod;

(c) dokaz o postojanju, iznosu, prirodi i mogućnosti kompenzacije dotičnih subvencija;

(d) promjene obujma navodno subvencioniranog uvoza, učinka tog uvoza na cijene istovjetnog proizvoda na tržištu Unije i utjecaja uvoza na industriju Unije, a kako to pokazuju relevantni čimbenici i pokazatelji koji se odnose na stanje industrije Unije, kao što je navedeno u članku 8. stavcima 2. i 4.

3. Komisija ispituje, u mjeri u kojoj je to moguće, točnost i primjerenost dokaza podnesenih u pritužbi kako bi utvrdila postojanje dostatnih dokaza koji opravdavaju pokretanje ispitnog postupka.

4. Postupak je moguće pokrenuti radi utvrđivanja jesu li ili ne navodne subvencije „specifične” u smislu članka 4. stavaka 2. i 3.

5. Ispitni postupak moguće je također pokrenuti radi mjera takve vrste kao one koje su navedene u Prilogu IV., u mjeri u kojoj one sadržavaju element subvencije kako je definiran člankom 3., a radi utvrđivanja potpune usklađenosti dotičnih mjera s odredbama tog Priloga.

6. Ispitni postupak prema stavku 1. ne pokreće se osim ako se utvrdi, na temelju ispitivanja stupnja potpore ili protivljenja pritužbi proizvođača istovjetnog proizvoda proizvodnje Unije, da je pritužba podnesena od strane Unije ili u ime industrije Unije. Smatra se da je pritužbu podnijela Unija ili da je podnesen u ime industrije Unije ako ju podupiru oni proizvođači Unije čija ukupna proizvodnja čini više od 50 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda, kojeg proizvodi taj dio industrije Unije koji bilo podupire pritužbu ili joj se protivi. Međutim, ispitni postupak se ne pokreće ako na proizvođače Unije koji podržavaju pritužbu otpada manje od 25 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda proizvedenog od strane industrije Unije.

7. Vlasti izbjegavaju, osim ako je donesena odluka o pokretanju ispitnog postupka, bilo kakvo objavljivanje pritužbe kojom se traži pokretanje ispitnog postupka. Međutim, odmah po primitku ispravno dokumentirane pritužbe sukladno ovom članku, a svakako prije početka ispitnog postupka, Komisija obavještava dotičnu zemlju podrijetla i/ili izvoza, koju se poziva na konzultacije s ciljem razjašnjavanja stanja u vezi s pitanjima iz stavka 2. i postizanja sporazumnog rješenja.

▼M1

Komisija isto tako nudi savjetovanje dotičnoj zemlji podrijetla i/ili izvoza u pogledu drugih subvencija utvrđenih tijekom ispitnog postupka. U tim situacijama Komisija zemlji podrijetla i/ili izvoza šalje sažetak glavnih elemenata koji se odnose na druge subvencije, osobito na one iz stavka 2. točke (c). Ako dodatne subvencije nisu obuhvaćene obaviješću o pokretanju postupka, obavijest o pokretanju postupka se mijenja, a izmijenjena verzija objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*. Svim zainteresiranim strankama daje se dodatan, dovoljan rok da iznesu primjedbe.

▼B

8. Ako, u posebnim okolnostima, Komisija odluči pokrenuti ispitni postupak, a da nije primila pisanu pritužbu od industrije Unije, ili u njezino ime, za pokretanjem takvog ispitnog postupka, pokreće ga na temelju dostatnih dokaza o postojanju subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, štete ili uzročno-posljedične veze, kako je opisano u stavku 2., čime se opravdava pokretanje postupka. Nakon što je odlučila o potrebi za pokretanjem takvog ispitnog postupka, Komisija pruža informacije državama članicama.

9. Dokazi o subvencijama i o šteti razmatraju se istodobno u odluci o tome hoće li se pokrenuti ispitni postupak. Pritužba se odbija ako dokazi, bilo o subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere ili o šteti, nisu dostatni da bi opravdali vođenje postupka. Postupak se ne pokreće protiv zemalja čiji uvoz predstavlja udio na tržištu niži od 1 % osim ako na te zemlje zajedno otpada 3 % ili više potrošnje u Uniji.

10. Pritužba se može povući prije pokretanja postupka i u tom se slučaju smatra da niti nije podnesena.

11. Ako je očigledno da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje postupka, Komisija pokreće postupak u roku od 45 dana od dana podnošenja pritužbe i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Ako podneseni dokazi nisu dostatni, o tome se obavještava podnositelja pritužbe u roku od 45 dana od dana kada je Komisiji podnesena pritužba. Komisija državama članicama pruža informacije o svojoj analizi pritužbe i to obično u roku od 21 dan od dana kada je Komisiji podnesena pritužba.

12. U obavijest o pokretanju postupka najavljuje se pokretanje ispitnog postupka, navodi se dotični proizvod i dotične zemlje, sažetak primljenih podataka, kao i da sve relevantne podatke treba dostaviti Komisiji.

U njoj se navode i rokovi u kojima se zainteresirane stranke mogu javiti, predstaviti svoja stajališta u pisanom obliku i dostaviti podatke, ako ta stajališta i te podatke treba uzeti u obzir tijekom ispitnog postupka. U njoj se također navode rokovi u kojima zainteresirane stranke mogu zatražiti da ih Komisija sasluša u skladu s člankom 11. stavkom 5.

▼B

13. Komisija savjetuje izvoznike, uvoznike i predstavnike udruženja izvoznika ili uvoznika za koje zna da se to na njih odnosi, kao i zemlju podrijetla i/ili izvoznika i podnositelja pritužbe o pokretanju postupka, te vodeći računa o zaštiti povjerljivih podataka, dostavlja cjelovit tekst pisane pritužbe iz stavka 1. poznatim izvoznicima i vlastima zemlje podrijetla i/ili izvoza, kao i stavlja na raspolaganje drugim uključenim zainteresiranim strankama na zahtjev. Ako je broj uključenih izvoznika posebno velik, pisana se pritužba može dostaviti samo nadležnim tijelima zemlje podrijetla i/ili izvoza ili relevantnim trgovinskim udruženjima.

14. Ispitni postupak za utvrđivanje kompenzacijske pristojbe ne ometa postupak carinjenja.

Članak 11.

Ispitni postupak

1. Nakon pokretanja postupka, Komisija, djelujući u suradnji s državama članicama, započinje ispitni postupak na razini Unije. Ispitni postupak ujedno pokriva i subvencioniranje i štetu, a oboje se ispituje istodobno.

U svrhu reprezentativnog nalaza, odabire se ispitno razdoblje koje, kada se radi o subvencioniranju, uobičajeno pokriva ispitno razdoblje propisano u članku 5.

Podaci u vezi s razdobljem nakon ispitnog razdoblja uobičajeno se ne uzimaju u obzir.

2. Strankama koje prime upitnik koji se koristi u ispitnom postupku za utvrđivanje kompenzacijske pristojbe daje se najmanje 30 dana za odgovor. Rok za izvoznike računa se od datuma primitka upitnika, a koji se u tu svrhu smatra primljenim tjedan dana od dana kada je poslan stranci koja odgovara ili je dostavljen odgovarajućem diplomatskom predstavniku zemlje podrijetla i/ili izvoza. Može se odobriti produljenje tridesetodnevnog razdoblja vodeći pritom računa o rokovima ispitnog postupka pod uvjetom da stranka obrazloži razloge takvog produljenja u smislu svojih posebnih okolnosti.

3. Komisija može zatražiti od država članica da dostave podatke, a države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi udovoljile tim zahtjevima.

Komisiji dostavljaju tražene podatke zajedno s rezultatima svih provedenih inspekcija, provjera ili ispitivanja.

Ako se radi o podacima od općeg interesa ili ako je država članica zatražila dostavu takvih podataka, Komisija ih dostavlja državama članicama pod uvjetom da nisu povjerljivi, a u slučaju da jesu, dostavlja sažetke koji nisu povjerljivi.

▼B

4. Komisija može zatražiti od država članica da provedu sve potrebne provjere i inspekcije, posebno među uvoznicima, trgovcima i proizvođačima Unije, kao i da provedu ispitne postupke u trećim zemljama pod uvjetom da dotična trgovačka društva pristanu i da je vlada dotične zemlje službeno obaviještena te da se ne protivi.

Države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi udovoljile zahtjevima Komisije.

Službenicima Komisije dozvoljeno je, ako to traži Komisija ili država članica, pomagati službenicima država članica u obavljanju njihovih zadaća.

5. Zainteresirane stranke koje su se javile u skladu s člankom 10. stavkom 12. drugim podstavkom, saslušava se ako su, u rokovima propisanima u obavijesti objavljenoj u *Službenom listu Europske unije*, zatražile pisanim putem da budu saslušane, a koji pokazuje da su one zainteresirane stranke koje bi mogle biti pogođene rezultatima postupka i da postoje posebni razlozi zašto ih se treba saslušati.

6. Pruža se mogućnost, na zahtjev, uvoznicima, izvoznicima i podnositeljima zahtjeva koji su se javili u skladu s člankom 10. stavkom 12. drugim podstavkom, kao i vladi zemlje podrijetla i/ili izvozniku, sastanka sa strankama koje imaju suprotne interese, kako bi se mogla prezentirati oprečna stajališta i iznijeti protuargumenti.

U pružanju ovih mogućnosti vodi se računa o potrebi očuvanja povjerljivosti i pogodnosti za stranke.

Ni jedna stranka nije obvezna prisustvovati sastanku, a neprisustvovanje sastanku ne utječe na slučaj te stranke.

Komisija uzima u obzir podatke usmeno iznesene prema ovom stavku u mjeri u kojoj su oni naknadno potvrđeni pisanim putem.

7. Podnositelji zahtjeva, vlada zemlje podrijetla i/ili izvoza, uvoznici i izvoznici i udruženja koja ih predstavljaju, kao i udruge korisnika i potrošača, a koji su se javili u skladu s člankom 10. stavkom 12. drugim podstavkom, mogu, na pisani zahtjev, pregledati sve podatke koje je Komisiji dostavila bilo koja stranka u ispitnom postupku, osim internih dokumenata koje su pripremila tijela Unije ili njezinih država članica, a koji su relevantni za predstavljanje njihovih slučajeva i koji nisu povjerljivi u smislu članka 29. te se koriste u ispitnom postupku.

Navedene stranke mogu odgovoriti na podatke, a njihovi se komentari uzimaju u obzir ako su u odgovoru dovoljno argumentirani.

8. Osim u okolnostima predviđenima u članku 28., ispituje se točnost podataka koje su dostavile zainteresirane stranke i na kojima se temelje nalazi, u mjeri u kojoj je to moguće,.

▼B

9. Kad god je to moguće, za postupke pokrenute prema članku 10. stavku 11., ispitni postupak završava u roku od jedne godine. U svakom slučaju, navedeni ispitni postupci završavaju u roku od 13 mjeseci od pokretanja postupka u skladu s nalazima donesenim prema članku 13. za preuzimanje obveza ili s nalazima donesenim prema članku 15. za konačnu mjeru.

10. Tijekom trajanja ispitnog postupka, Komisija daje, u razumnoj mjeri, zemlji podrijetla i/ili izvoza, mogućnost za nastavak konzultacija s ciljem razjašnjavanja činjeničnog stanja i postizanja sporazumnog rješenja.

Članak 12.

Privremene mjere

1. Privremene se pristojbe mogu uvesti ako:

(a) je pokrenut postupak u skladu s člankom 10.;

(b) o tome je dana obavijest, a zainteresiranim je strankama pružena primjerena mogućnost dostave podataka i komentara u skladu s člankom 10. stavkom 12. drugim podstavkom;

(c) prethodno je pozitivno utvrđeno da uvozni proizvod koristi subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i da je nanesena šteta industriji Unije; i

(d) da je radi zaštite interesa Unije potrebno djelovati kako bi se spriječila šteta.

Privremene se pristojbe uvode najranije 60 dana od pokretanja postupka i najkasnije devet mjeseci od pokretanja postupka.

Iznos privremene kompenzacijske pristojbe ne prelazi ukupni iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, a kako su one prethodno utvrđene, ali bi trebao biti niži od tog iznosa, ako je takva niža pristojba dostatna kako bi se uklonila šteta za industriju Unije.

2. Privremene se pristojbe osiguravaju jamstvom, a puštanje dotičnih proizvoda u slobodni promet u Uniji uvjetuje se davanjem jamstva.

3. Komisija donosi privremene mjere u skladu s postupkom iz članka 25. stavka 4.

4. Ako država članica traži hitno djelovanje Komisije i ako su zadovoljeni uvjeti stavka 1. prvog i drugog podstavka, Komisija, u roku od najviše pet radnih dana od primitka zahtjeva, odlučuje o uvođenju privremenih kompenzacijskih pristojbi.

5. Privremene kompenzacijske pristojbe uvode se na najduže razdoblje od četiri mjeseca.

▼B

Članak 13.

Preuzimanje obveza

1. Ako se utvrdi privremeno postojanje subvencioniranja i štete, Komisija u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2. može prihvatiti zadovoljavajuće dobrovoljne ponude za preuzimanjem obveza prema kojima:

(a) je zemlja podrijetla i/ili izvoza suglasna ukloniti ili ograničiti subvenciju ili poduzeti druge mjere u vezi s njezinim učincima; ili

(b) bilo koji izvoznik preuzme obvezu za reviziju svojih cijena ili prestanak izvoza u dotično područje sve dok takav izvoz uživa pogodnosti od subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, tako da se Komisija uvjerila da se štetni učinak subvencija time uklanja.

U tom slučaju, i sve dok su preuzete obveze na snazi, na navedeni uvoz dotičnog proizvoda proizvedenog od strane trgovačkih društava iz odluke Komisije o prihvaćanju preuzimanja obveza i svake naknadne izmjene te odluke, ne primjenjuju se privremene pristojbe koje je uvela Komisija u skladu s člankom 12. stavkom 3. i konačne pristojbe uvedene u skladu s člankom 15. stavkom 1.

Povećanje cijene na temelju preuzetih obveza nije više nego što je potrebno za nadoknadu iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i trebalo bi biti manje od iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere kada je takvo povećanje cijene dostatno da bi se uklonila šteta za industriju Unije.

2. Komisija može predložiti preuzimanje obveza, ali niti zemlja niti izvoznik nisu obvezni prihvatiti preuzimanje obveza. Činjenica da zemlje ili izvoznici ne nude preuzimanje obveza ili ne prihvaćaju prijedloge za preuzimanje obveza, ne utječe niti na jedan način na razmatranje slučaja.

Međutim, može se utvrditi da postoji veća vjerojatnost ostvarenja prijetnje nanošenja štete ako se subvencionirani uvoz nastavi. Preuzimanje obveza zemalja ili izvoznika ne traži se niti prihvaća prije prethodnog pozitivnog utvrđivanja subvencioniranja i nanesene štete.

Osim u iznimnim okolnostima, preuzimanje obveza ne može se ponuditi prije završetka razdoblja tijekom kojeg se mogu podnijeti prigovori prema članku 30. stavku 5.

3. Ponuđeno preuzimanje obveza ne mora se prihvatiti ako se prihvaćanje smatra nepraktičnim, kao na primjer, ako je broj stvarnih ili potencijalnih izvoznika prevelik, ili iz drugih razloga, uključujući razloge opće politike. Dotičnom izvozniku i/ili zemlji podrijetla i/ili izvoza mogu se obrazložiti razlozi odbijanja ponude za preuzimanje obveza, te im se daje prilika da o tome iznesu svoje primjedbe. Razlozi odbijanja navode se u konačnoj odluci.

▼B

4. Stranke koje nude preuzimanje obveza trebaju dostaviti verziju obveze koja nije povjerljive prirode, a kako bi se ista mogla staviti na raspolaganje zainteresiranim strankama u ispitnom postupku.

5. Ako su preuzete obveze prihvaćene, ispitni postupak se prekida. Komisija prekida ispitni postupak u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3.

6. Ako se ponuđeno preuzimanje obveza prihvati, ispitni postupak o subvencioniranju i šteti se uobičajeno završava. U tom slučaju, ako se donese negativna odluka o subvenciji ili o šteti, preuzeta obveza automatski prestaje važiti, osim u slučajevima kada takva odluka velikim dijelom ovisi o postojanju preuzete obveze. U tim slučajevima, može se zatražiti zadržavanje preuzete obveze tijekom razumnog razdoblja.

Ako se donese pozitivna odluka o subvencioniranju i šteti, preuzeta se obveza nastavlja u skladu s dogovorenim uvjetima i odredbama ove Uredbe.

7. Od svih zemalja ili izvoznika, čije je ponuđeno preuzimanje obveza prihvaćeno, Komisija traži periodičko dostavljanje podataka u vezi s ispunjenjem preuzetih obveza, te dozvolu za provjeru relevantnih podataka. Nepoštivanje ovih zahtjeva smatra se kršenjem preuzete obveze.

8. Ako se prihvati preuzimanje obveza od određenih izvoznika tijekom ispitnog postupka, u smislu članaka 18., 19., 20. i 22., smatra se da obveze stupaju na snagu od dana kada je ispitni postupak završen za zemlju podrijetla i/ili izvoza.

9. U slučaju kršenja preuzetih obveza ili u slučaju da se bilo koja od stranaka koje su preuzele obveze povuče iz preuzetih obveza ili u slučaju da Komisija povuče prihvaćanje preuzete obveze, ovisno o slučaju, Komisija povlači prihvaćanje preuzete obveze, a primjenjuje se privremena pristojba koju je donijela Komisija u skladu s člankom 12. ili konačna pristojba koja je donesena u skladu s člankom 15. stavkom 1. pod uvjetom da je dotičnom izvozniku ili zemlji podrijetla i/ili izvoza pružena mogućnost iznošenja primjedaba, osim u slučaju da se izvoznik ili ta zemlja povuče iz preuzimanja obveza. Ako se odluči povući iz prihvaćene preuzete obveze, Komisija pruža informacije državama članicama.

Svaka zainteresirana stranka ili država članica može dostaviti podatke kojima, prima facie, dokazuju kršenje preuzetih obveza. Naknadna ocjena o tome je li došlo do kršenja preuzetih obveza ili ne, donosi se uobičajeno u roku od šest mjeseci, ali u niti jednom slučaju nakon devet mjeseci od dana podnošenja valjano argumentiranog zahtjeva.

Komisija može zatražiti pomoć nadležnih tijela država članica u praćenju preuzetih obveza.

10. Privremene pristojbe mogu se uvesti u skladu s člankom 12. na temelju najboljih podataka koji su na raspolaganju, ako postoji razlog za vjerovanje da se krši preuzeta obveza odnosno, u slučaju kršenja preuzete obveze ili povlačenja iz iste, ako ispitni postupak koji je vodio k preuzimanju obveza nije završen.

▼B

Članak 14.

Završetak bez uvođenja mjera

1. Ako se pritužba povuče, postupak se može završiti, osim ako je takav završetak protivan interesu Unije.

2. Ako su zaštitne mjere nepotrebne, ispitni postupak ili postupci se prekidaju. Komisija prekida ispitni postupak u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3.

3. Postupak se odmah završava ako se utvrdi da je iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere male vrijednosti, u skladu sa stavkom 5., ili da su stvaran ili moguć obujam subvencioniranog uvoza ili šteta zanemarivi.

4. Za postupke pokrenute prema članku 10. stavku 11. uobičajeno se šteta smatra zanemarivom ako je tržišni udio uvoza manji od iznosa utvrđenih u članku 10. stavku 9. Obzirom na ispitne postupke za uvoz iz zemalja u razvoju, obujam subvencioniranog uvoza također se smatra zanemarivim ako predstavlja manje od 4 % ukupnog uvoza istovjetnog proizvoda u Uniju, osim ako na uvoz iz zemalja u razvoju, čiji ukupni udjeli u ukupnom uvoza predstavljaju manje od 4 % ukupno, otpada više od 9 % ukupnog uvoza istovjetnog proizvoda u Uniju.

5. Vrijednost subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere smatra se malom ako je vrijednost subvencije manja od 1 % ad valorem, osim ako, u vezi s ispitnim postupcima koji se odnose na zemlje u razvoju, prag male vrijednosti iznosi 2 % ad valorem, pod uvjetom da ispitni postupak treba završiti samo ako je iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere ispod relevantne razine male vrijednosti za svakog pojedinačnog izvoznika, a koji i dalje podliježu postupku i u vezi s kojima se ispitni postupak može ponovo provesti u bilo kojoj kasnijoj reviziji postupka za dotičnu zemlju u skladu s člancima 18. i 19.

Članak 15.

Uvođenje konačnih pristojbi

1. Ako činjenice, kako su konačno utvrđene, dokazuju postojanje subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i nastale štete i ako je potrebno djelovati kako bi se zaštitili interesi Unije u skladu s člankom 31., Komisija, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3., uvodi konačnu kompenzacijsku pristojbu. Ako su na snazi privremene pristojbe, Komisija pokreće taj postupak najkasnije mjesec dana prije isteka takvih pristojbi.

Mjere se ne uvode, ako se subvencija ili subvencije povuku ili se dokaže da subvencije više ne donose korist dotičnim izvoznicima.

Iznos kompenzacijske pristojbe ne prelazi utvrđeni iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, ali trebao bi biti manji je od ukupnog iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere ako je taj manji iznos dostatan za uklanjanje štete za industriju Unije.

▼B

2. Kompenzacijske pristojbe uvode se u odgovarajućim iznosima u svakom pojedinačnom slučaju, na nediskriminacijskoj osnovi, na uvoz proizvoda iz svih izvora za koje je utvrđeno da su ostvarili korist od subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i koje nanose štetu, osim na uvoz iz onih izvora koji su prihvatili preuzimanje obveza prema uvjetima iz ove Uredbe.

Uredba kojom se uvodi pristojba navodi pristojbu za svakog od dobavljača ili, ako to nije praktično, za svaku dotičnu zemlju dobavljača.

3. Ako je Komisija, u skladu s člankom 27. ograničila ispitni postupak, bilo koja kompenzacijska pristojba koja se primjenjuje na uvoze izvoznika ili proizvođača, koji su se javili u skladu s člankom 27., ali koji nisu bili uključeni u ispitni postupak, ne prelazi ponderirani prosječni iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, a koje su utvrđene za stranke u uzorku.

Za potrebe ovog stavka Komisija ne uzima u obzir subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, a čiji je iznos jednak nuli ili je male vrijednosti te iznose subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, utvrđene u okolnostima iz članka 28.

Pojedinačne pristojbe primjenjuju se na uvoz svakog uvoznika ili proizvođača za kojeg je izračunan pojedinačni iznos subvencioniranja kako je propisano u članku 27.

Članak 16.

Retroaktivnost

1. Privremene mjere i konačne kompenzacijske pristojbe primjenjuju se samo na proizvode koji uđu u slobodni promet nakon što je mjera, donesena sukladno članku 12. stavku 1. ili članku 15. stavku 1., ovisno o slučaju, stupila na snagu, podložno izuzećima utvrđenima u ovoj Uredbi.

2. Ako je u primjeni privremena pristojba, a konačno utvrđene činjenice pokazuju postojanje subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i štete, Komisija odlučuje, bez obzira na to hoće li biti uvedena konačna kompenzacijska pristojba, o udjelu privremene pristojbe koju konačno treba naplatiti.

Za te potrebe, „šteta” ne uključuje materijalnu odgodu uspostavljanja industrije Unije, ni prijetnju nastanka materijalne štete, osim ako je utvrđeno da bi se ona, u slučaju izostanka privremenih mjera, razvila u materijalnu štetu. U svim drugim slučajevima koji uključuju takvu prijetnju ili odgodu, privremeni se iznosi napuštaju, a konačne se pristojbe mogu uvesti samo od datuma kada se konačno utvrdi prijetnja ili materijalna odgoda.

3. Ako je konačna kompenzacijska pristojba viša od privremene pristojbe, razlika se ne naplaćuje. Ako je konačna pristojba niža od privremene pristojbe, pristojba se obračunava ponovno. Ako je konačno utvrđivanje negativno, privremena mjera se ne potvrđuje.

▼B

4. Konačna kompenzacijska pristojba može se uvesti za proizvode koji su ušli u potrošnju najviše 90 dana prije datuma primjene privremenih mjera, ali ne prije pokretanja ispitnog postupka, pod uvjetom da:

(a) se uvozi evidentiraju u skladu s člankom 24. stavkom 5.;

(b) je dotičnim uvoznicima Komisija dala mogućnost za iznošenje primjedbi;

(c) postoje kritične okolnosti u kojima je, za navedeni subvencionirani proizvod, nastala teško popravljiva šteta, radi masivnih uvoza u relativno kratkom razdoblju, proizvoda koji koristi subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere prema uvjetima ove Uredbe; i

(d) smatra se potrebnim, kako bi se spriječilo ponavljanje štete, retroaktivno ocjenjivanje kompenzacijskih pristojbi na te uvoze.

5. U slučajevima kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza mogu se uvesti konačne pristojbe na robu koja je ušla u slobodni promet najviše 90 dana prije primjene privremenih mjera, pod uvjetom da se uvozi evidentiraju u skladu s člankom 24. stavkom 5. i da se retroaktivna ocjena ne primjenjuje na uvoze koji su ušli prije kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza.

Članak 17.

Trajanje

Kompenzacijska mjera ostaje na snazi samo tijekom razdoblja i u mjeri u kojoj je potrebno za kompenziranje subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere koje nanose štetu.

Članak 18.

Revizije nakon isteka mjere

1. Konačna kompenzacijska mjera istječe pet godina od uvođenja ili pet godina od datuma zadnje revizije mjere koja pokriva subvencioniranje i štetu, osim ako revizijom nije utvrđeno da bi istjecanje mjere vjerojatno dovelo do nastavka ili ponavljanja subvencioniranja i štete. Revizija se pokreće na inicijativu Komisije, na zahtjev proizvođača Unije ili u njihovo ime, a mjera ostaje na snazi do završetka revizije.

2. Revizija se pokreće ako zahtjev sadržava dostatne dokaze da bi istekom mjera vjerojatno došlo do nastavka ili ponavljanja subvencioniranja i štete. Vjerojatnost se može, na primjer, pokazati dokazivanjem nastavka subvencioniranja i štete ili dokazivanjem da je uklanjanje štete posljedica, djelomično ili jedino, postojanja mjera ili dokazivanjem da su okolnosti izvoznika ili uvjeti na tržištu takvi da ukazuju na vjerojatnost daljnjeg štetnog subvencioniranja.

▼B

3. U provedbi ispitivanja prema ovom članku, izvoznici, uvoznici, zemlje podrijetla i/ili izvoza i proizvođači Unije imaju mogućnost pojačati, odbaciti ili komentirati pitanja iznesena u revizijskom zahtjevu, a zaključci se donose uzimajući u obzir sve relevantne i propisno dokumentirane dokaze predočene u vezi s pitanjem je li vjerojatno da bi istek mjera doveo do nastavka ili ponavljanja subvencioniranja i štete.

4. Obavijest o skorom isteku mjera objavljuje se u *Službenom listu Europske unije* u odgovarajuće vrijeme u zadnjoj godini tijekom razdoblja primjene mjera kako je definirano u ovom članku. Nakon toga, proizvođači Unije, u roku od najviše tri mjeseca prije kraja petogodišnjeg razdoblja, imaju pravo podnijeti zahtjev za reviziju u skladu sa stavkom 2. Obavijest o najavi stvarnog isteka mjera prema ovom članku također se objavljuje.

Članak 19.

Izvanredne revizije

1. Moguće je također revidirati i potrebu za daljnjom primjenom uvedenih mjera, ako je to opravdano, na inicijativu Komisije, na zahtjev države članice ili, pod uvjetom da je isteklo razumno vremensko razdoblje od najmanje godinu dana od uvođenja konačne mjere, na zahtjev izvoznika, uvoznika ili proizvođača Unije ili zemlje podrijetla i/ili izvoza koji sadržava dostatne dokaze koji potkrepljuju potrebu za izvanrednom revizijom.

2. Izvanredna se revizija pokreće ako zahtjev sadržava dostatne dokaze da više nije potreban nastavak primjene mjere da bi se uklonio učinak subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i/ili da nastavak ili ponavljanje štete nije vjerojatno ako se mjera ukloni ili izmijeni, ili da postojeća mjera nije ili nije više dostatna kako bi suzbila subvenciju protiv koje se mogu izreći kompenzacijske mjere i koja nanosi štetu.

3. Ako su uvedene kompenzacijske pristojbe manje od utvrđenog iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, izvanrednu reviziju može se pokrenuti ako proizvođači Unije ili bilo koja druga zainteresirana stranka podnesu, uobičajeno u roku od dvije godine od stupanja mjera na snagu, dostatne dokaze da su, nakon početnog razdoblja ispitivanja i prije ili nakon uvođenja mjera, izvozne cijene smanjene ili da nije bilo kretanja otkupnih cijena odnosno da je kretanje otkupnih cijena proizvoda uvezenog u Uniju bilo nedovoljno. Ako se u ispitnom postupku dokaže točnost tvrdnji, zaštitne pristojbe se mogu povećati kako bi se postiglo povećanje cijene potrebno za uklanjanje štete. Međutim, povećana razina pristojbe ne prelazi iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

Izvanredna se revizija također može pokrenuti pod gore navedenim uvjetima, na inicijativu Komisije ili na zahtjev države članice.

▼B

4. U provedbi ispitnih postupka prema ovom članku Komisija može, između ostalog, razmotriti jesu li se znatno promijenile okolnosti u pogledu subvencioniranja i štete ili postižu li se postojećim mjerama željeni rezultati u uklanjanju prethodno utvrđene štete prema članku 8. U tom pogledu, uzima se u obzir konačno utvrđivanje svih relevantnih i propisno dokumentiranih dokaza.

Članak 20.

Ubrzane revizije

Izvoznik čiji izvoz podliježe konačnoj kompenzacijskoj pristojbi, ali koji nije bio pojedinačno ispitan tijekom inicijalnog ispitnog postupka iz bilo kojeg razloga osim odbijanja suradnje s Komisijom, na zahtjev, ima pravo na ubrzanu reviziju, a kako bi Komisija mogla brzo utvrditi pojedinačnu stopu kompenzacijske pristojbe za tog izvoznika.

Takva revizija pokreće se nakon što su proizvođači Unije imali priliku iznijeti svoje primjedbe.

Članak 21.

Povrati

1. Neovisno o članku 18., uvoznik može zatražiti povrat naplaćenih pristojbi ako se pokaže da je iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, na temelju kojih su pristojbe plaćene, bilo ukinut ili snižen na razinu koja je ispod razine pristojbe koja je na snazi.

2. Uvoznik podnosi zahtjev Komisiji radi povrata kompenzacijske pristojbe. Zahtjev se podnosi putem države članice s čijeg se područja proizvodi puštaju u slobodni promet, u roku od šest mjeseci od datuma kada su nadležna tijela valjano utvrdila iznos konačnih pristojbi koje treba naplatiti ili datuma kada je donesena konačna odluka o naplati iznosa osiguranih putem privremenih pristojbi. Države članice odmah šalju zahtjev Komisiji.

3. Zahtjev za povrat smatra se valjano potkrijepljen dokazima samo ako sadržava točne podatke o traženom iznosu povrata kompenzacijskih pristojbi i carinsku dokumentaciju u vezi s izračunom i plaćanjem tog iznosa. Također uključuje dokaze o iznosima subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, tijekom reprezentativnog razdoblja, za izvoznika ili proizvođača na kojeg se primjenjuje pristojba. U slučajevima kada uvoznik nije povezan s dotičnim izvoznikom ili proizvođačem i ti podaci nisu odmah raspoloživi, ili kada izvoznik ili proizvođač ne želi dati podatke uvozniku, zahtjev sadržava izjavu izvoznika ili proizvođača da je iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere snižen ili ukinut, kako je navedeno u ovom članku, a da će relevantni dokazi koji to potkrepljuju biti dostavljeni Komisiji. Ako izvoznik ili proizvođač ne dostave te dokaze u razumnom roku, zahtjev se odbacuje.

▼B

4. Komisija odlučuje o tome hoće li i u kojoj mjeri odobriti zahtjev, ili može odlučiti, u bilo kojem trenutku, o pokretanju izvanredne revizije, pri čemu koristi podatke i nalaze te revizije, koja se provodi u skladu s odredbama koje se primjenjuju na takve revizije, kako bi utvrdila je li i u kojoj mjeri povrat opravdan.

Povrati pristojbi uobičajeno se obavljaju u roku od 12 mjeseci, a u ni u kojim okolnostima nakon isteka više od 18 mjeseci od datuma kada je uvoznik proizvoda koji podliježe kompenzacijskoj pristojbi podnio zahtjev za povrat, valjano potkrijepljen dokazima.

Države članice uobičajeno plaćanje odobrenog povrata provode u roku od 90 dana od odluke iz prvog podstavka.

Članak 22.

Opće odredbe o revizijama i povratima

1. Odgovarajuće odredbe ove Uredbe o postupcima i vođenju ispitnih postupaka, izuzev onih o rokovima, primjenjuju se na sve revizije koje se obavljaju prema člancima 18., 19. i 20.

Revizije prema člancima 18. i 19. obavljaju se žurno i uobičajeno završavaju u roku od 12 mjeseci od datuma pokretanja. U svakom slučaju, revizije prema člancima 18. i 19. završavaju u roku od 15 mjeseci od pokretanja.

Revizije prema članku 20. u svakom slučaju završavaju u roku od devet mjeseci od datuma pokretanja.

Ako se pokreće revizija prema članku 18. dok traje revizija prema članku 19. u istom postupku, revizija prema članku 19. završava u isto vrijeme kako je gore predviđeno za reviziju prema članku 18.

Ako ispitivanje nije završen u rokovima navedenima u drugom, trećem i četvrtom podstavku, mjere:

(a) istječu ispitivanjem prema članku 18.;

(b) istječu u slučaju ispitivanja koja se obavljaju prema člancima 18. i 19. paralelno, bilo da je ispitivanje prema članku 18. pokrenuto dok je revizija prema članku 19. bila u tijeku u istom postupku ili ako su te dvije revizije pokrenute u isto vrijeme; ili

(c) ostaju neizmijenjene u ispitivanjima prema člancima 19. i 20.

Obavijest o stvarnom isteku ili zadržavanju mjera prema ovom stavku objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

▼B

2. Revizije u skladu s člancima 18., 19. i 20. pokreće Komisija. Komisija odlučuje hoće li pokrenuti revizije prema članku 18. u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2. Nakon što subjekt ili država članica preda zahtjev kojim se opravdava pokretanje revizije u skladu s člancima 19. i 20., a Komisija završi svoju analizu tog zahtjeva, ili nakon što Komisija sama utvrdi da bi trebalo preispitati potrebu za nastavkom primjene mjera, Komisija također pruža informacije državama članicama.

3. Ako je to opravdano revizijama, mjere se, u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3,. stavljaju izvan snage ili zadržavaju u skladu s člankom 18., ili stavljaju izvan snage, zadržavaju ili mijenjaju u skladu s člancima 19. i 20.

4. Ako se mjere za pojedinačne izvoznike ukidaju, ali ne i za zemlju u cjelini, izvoznici ostaju predmetom postupka te se mogu ponovno ispitati tijekom bilo koje naknadne revizije za tu zemlju prema ovom članku.

5. Ako je revizija mjera prema članku 19. u tijeku na kraju razdoblja primjene mjera kako je definirano u članku 18., mjere se također ispituju prema odredbama članka 18.

6. U revizijama ili postupcima povrata koji se provode prema člancima od 18. do 21., Komisija primjenjuje istu metodologiju, ako se uvjeti nisu promijenili, kao u ispitnom postupku koji je doveo do uvođenja pristojbi, a uzimajući u obzir članke 5., 6., 7. i 27.

Članak 23.

Izbjegavanje mjera

1. Kompenzacijske pristojbe uvedene prema ovoj Uredbi mogu se proširiti i na uvoze iz trećih zemalja istovjetnih proizvoda, bilo neznatno modificiranih ili ne, ili na uvoze neznatno modificiranih istovjetnih proizvoda iz zemlje na koju se mjere primjenjuju ili njihove dijelove, ako se mjere koje su na snazi izbjegavaju.

2. Kompenzacijske pristojbe, koje ne prelaze preostalu kompenzacijsku pristojbu uvedenu u skladu s člankom 15. stavkom 2., mogu se proširiti na uvoze iz trgovačkih društava koja koriste pojedinačne pristojbe u zemljama na koje se mjere primjenjuju, ako se mjere koje su na snazi izbjegavaju.

3. Izbjegavanje mjera definira se kao promjena strukture trgovine između trećih zemalja i Unije ili između pojedinačnih trgovačkih društava u zemlji na koju se mjere primjenjuju i Unije, a koja proizlazi iz prakse, postupka ili rada za koji ne postoji dostatni valjani uzrok ili ekonomska opravdanost osim uvođenje pristojbe, a ako postoji dokaz o šteti ili da su učinci pristojbe narušeni u smislu cijena i/ili količina istovjetnog proizvoda i da uvozni istovjetni proizvod i/ili njegovi dijelovi i dalje koriste subvenciju.

Praksa, postupak ili rad iz prvog podstavka, među ostalim, uključuju:

▼B

(a) neznatnu modifikaciju dotičnog proizvoda kako bi on dobio drugi carinski broj, a na koji se obično ne primjenjuju mjere, pod uvjetom da modifikacija ne mijenja njegova osnovna obilježja;

(b) otpremu proizvoda na koji se primjenjuju mjere preko trećih zemalja;

(c) reorganizaciju strukture i kanala prodaje u zemlji na koju se primjenjuju mjere od strane izvoznika i proizvođača kako bi se po mogućnosti njihovi proizvodi izvozili u Uniju putem proizvođača koji koriste pojedinačnu stopu pristojbe koja je niža od one koja se primjenjuje na proizvode proizvođača.

4. Ispitni postupci pokreću se prema ovom članku na inicijativu Komisije ili na zahtjev države članice ili zainteresirane stranke na temelju dostatnih dokaza o čimbenicima utvrđenim u stavcima 1., 2. i 3. Postupci se pokreću uredbom Komisije koja može također sadržavati uputu carinskim tijelima da uvoz uvjetuju evidentiranjem u skladu s člankom 24. stavkom 5. ili traženjem jamstava. Nakon što zainteresirana stranka ili država članica preda zahtjev kojim se opravdava pokretanje ispitnog postupka, a Komisija završi svoju analizu tog zahtjeva, ili nakon što Komisija utvrdi da postoji potreba za pokretanjem ispitnog postupka, Komisija pruža informacije državama članicama.

Ispitne postupke provodi Komisija. Komisiji mogu pomagati carinska tijela, a ispitni postupci završavaju se u roku od devet mjeseci.

Ako činjenice, kako su konačno utvrđene, opravdavaju produljenje mjera, to obavlja Komisija djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3.

Produljenje stupa na snagu na datum kada je evidentiranje prema članku 24. stavku 5. postalo obvezno ili na datum kada se traže jamstva. Relevantne postupovne odredbe ove Uredbe o pokretanju i vođenju ispitnog postupka primjenjuju se prema ovom članku.

5. Uvozi ne podliježu evidentiranju prema članku 24. stavku 5. ili mjerama, ako njima trguju trgovačka društva koja koriste izuzeća.

6. Zahtjevi za izuzeća, valjano potkrijepljeni dokazima, dostavljaju se u rokovima uspostavljenima uredbom Komisije koja pokreće ispitni postupak.

Ako se praksa, postupak ili rad za izbjegavanje mjera odvija izvan Unije, proizvođačima dotičnog proizvoda koji mogu dokazati da nisu povezani s bilo kojim proizvođačem na kojeg se primjenjuju mjere i za koje se utvrdi da nisu uključeni u izbjegavanje mjera, kako je definirano u stavku 3., mogu se odobriti izuzeća.

Ako se praksa, postupak ili rad za izbjegavanje mjera odvija unutar Unije, uvoznicima koji mogu dokazati da nisu povezani s proizvođačima na koje se primjenjuju mjere, mogu se odobriti izuzeća.

Ta izuzeća dodjeljuju se odlukom Komisije te ostaju na snazi u razdoblju i pod uvjetima koji su u njoj utvrđeni. Nakon što završi svoju analizu, Komisija pruža informacije državama članicama.

▼B

Pod uvjetom da su zadovoljeni uvjeti iz članka 20., izuzeća se mogu također odobriti nakon završetka ispitnog postupka koji vodi k produljenju mjera.

7. Pod uvjetom da je istekla najmanje jedna godina od produljenja mjera, i u slučaju da je broj stranaka koje traže ili bi mogle tražiti izuzeće značajan, Komisija može odlučiti o pokretanju revizije produljenja mjera. Revizija se provodi u skladu s odredbama članka 22. stavka 1., a kako se primjenjuju na reviziju na temelju članka 19.

8. Ništa u ovom članku ne sprečava uobičajenu primjenu odredbi o carinama koje su na snazi.

Članak 24.

Opće odredbe

1. Privremene ili konačne kompenzacijske pristojbe uvode se uredbom, a naplaćuju ih države članice u obliku, prema navedenoj stopi i drugim uvjetima utvrđenima u uredbi o uvođenju takvih pristojbi. Pristojbe se ubiru neovisno od carina, poreza i drugih naknada koje se uobičajeno naplaćuju na uvoz.

Proizvod ne podliježe ni antidampinškim ni kompenzacijskim pristojbama s ciljem rješavanja jedne te iste situacije koja proizlazi iz dampinga ili subvencioniranja izvoza.

2. Uredbe kojima se uvode privremene ili konačne kompenzacijske pristojbe i uredbe ili odluke kojima se prihvaća preuzimanje obveza ili okončanje ispitnih postupaka ili postupaka objavljuju se u *Službenom listu Europske unije*.

Uredbe ili odluke sadržavaju osobito, vodeći računa o zaštiti povjerljivih podataka, imena izvoznika, ako je to moguće, ili uključenih zemalja, opis proizvoda i sažetak činjenica i razmatranja u vezi sa subvencijom i određivanjem štete. U svakom slučaju, primjerak uredbe ili odluke šalje se poznatim zainteresiranim strankama. Odredbe ovog stavka primjenjuju se, *mutatis mutandis*, na revizije.

3. Posebne odredbe, osobito u vezi sa zajedničkom definicijom pojma podrijetla, a kako su sadržane u Uredbi (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) mogu se donijeti prema ovoj Uredbi.

4. U interesu Unije, mjere koje su uvedene u skladu s ovom Uredbom mogu se suspendirati odlukom Komisije na razdoblje od devet mjeseci, u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2. Komisija može produljiti tu suspenziju na daljnje razdoblje do najviše jedne godine, djelujući u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2.

([1]) Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).

▼B

Mjere se mogu suspendirati samo ako se uvjeti na tržištu privremeno promijene u mjeri da je malo vjerojatno kako bi se šteta vratila kao posljedica suspenzije, a pod uvjetom da je industriji Unije pružena mogućnost iznošenja primjedaba i da su te primjedbe uzete u obzir. Ako razlog za suspenziju više nije primjenjiv, mjere se mogu u svakom trenutku ponovno uvesti u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2.

5. Komisija, nakon što pravovremeno obavijesti države članice, može naložiti carinskim tijelima da poduzmu odgovarajuće mjere evidentiranja uvoza tako da se na taj uvoz mjere mogu naknadno primijeniti od datuma takve evidencije.

Na zahtjev industrije Unije, koji sadržava dostatne dokaze za opravdanje mjera, uvozi mogu podlijegati evidentiranju.

Evidentiranje se propisuje uredbom u kojoj se navode ciljevi djelovanja i, ako je to primjenjivo, procijenjeni iznos budućih obveza. Evidentiranje se primjenjuje na uvoze u razdoblju od najviše devet mjeseci.

6. Države članice izvješćuju Komisiju svaki mjesec o uvoznoj trgovini proizvodima na koje se primjenjuju ispitni postupak i mjere, kao i o iznosu pristojbi naplaćenih prema ovoj Uredbi.

7. Ne dovodeći u pitanje stavak 6., Komisija može zatražiti od država članica, za svaki slučaj posebno, da dostave podatke potrebne za praćenje učinkovitosti primjene mjera. U tom pogledu primjenjuju se odredbe članka 11. stavaka 3. i 4. Na sve podatke koje države članice dostave prema ovom članku primjenjuju se odredbe članka 29. stavka 6.

Članak 25.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor osnovan Uredbom (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

4. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011, u vezi s njezinim člankom 4.

([1]) Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (vidjeti str. 21. ovoga Službenog lista).

▼B

5. Prema članku 3. stavku 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 kada se pisani postupak primjenjuje za donošenje konačnih mjera na temelju stavka 3. ovog članka ili za odlučivanje o pokretanju ili nepokretanju revizija radi isteka mjera prema članku 18. ove Uredbe, navedeni postupak završava bez rezultata, kada, u roku koji utvrdi predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva većina članova odbora, kako je definirano u članku 5. stavku 1. Uredbe (EU) br. 182/2011. Kada se primjenjuje pisani postupak u drugim slučajevima u kojima je u odboru održana rasprava o nacrtu mjere, navedeni postupak završava bez rezultata kada, u roku koji utvrdi predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva većina članova odbora. Kada se primjenjuje pisani postupak u drugim slučajevima u kojima u odboru nije održana rasprava o nacrtu mjere, navedeni postupak završava bez rezultata kada, u roku koji utvrdi predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva barem četvrtina članova odbora.

6. Odbor može razmotriti bilo koje pitanje koje se odnosi na primjenu ove Uredbe, koje je postavila Komisija ili na zahtjev države članice. Države članice mogu zatražiti informacije i mogu razmjenjivati stajališta u odboru ili izravno s Komisijom.

Članak 26.

Posjeti radi provjere

1. Ako smatra prikladnim, Komisija obavlja posjete kako bi pregledala evidencije uvoznika, izvoznika, trgovaca, zastupnika, proizvođača, trgovinskih udruženja i organizacija, kako bi provjerila dostavljene podatke o subvencioniranju i šteti. U slučaju izostanka točnog i pravovremenog odgovora Komisija može odabrati da neće obaviti posjet radi provjere.

2. Komisija može provesti ispitne postupke u trećim zemljama ako je to potrebno, pod uvjetom da dobije suglasnost dotičnih trgovačkih društava, obavijesti zemlju o kojoj se radi te da se ona ne protivi ispitnom postupku. Čim dobije suglasnost dotičnih trgovačkih društava Komisija bi trebala obavijestiti zemlju podrijetla i/ili izvoza o nazivima i adresama trgovačkih društava koje treba posjetiti i dogovorenim datumima.

3. Dotična trgovačka društva se obavješćuje o prirodi podataka za provjeru tijekom posjeta radi provjere i o svim daljnjim podacima koje treba dostaviti tijekom posjeta; to međutim ne isključuje da se tijekom provjere postave zahtjevi za dostavu daljnjih pojedinosti s obzirom na prikupljene podatke.

4. Komisiji, u ispitnim postupcima koji se provode prema stavcima 1., 2. i 3. pomažu službenici onih država članica koje to zatraže.

▼B

Članak 27.

Uzimanje uzoraka

1. U slučajevima kada je broj podnositelja zahtjeva, izvoznika ili uvoznika, vrsta proizvoda ili transakcija velik, ispitni postupak može se ograničiti na:

(a) razuman broj stranaka, proizvoda ili transakcija korištenjem statistički valjanih uzoraka na temelju raspoloživih podataka u vrijeme odabira; ili

(b) najveći reprezentativni obujam proizvodnje, prodaje ili izvoza koji se razumno može ispitati u raspoloživom razdoblju.

2. Komisija provodi konačni odabir stranaka, vrste proizvoda ili transakcija prema ovom članku, iako se prednost daje odabiru uzorka u konzultaciji s dotičnim strankama i uz njihov pristanak, pod uvjetom da su se stranke javile i da su dale na raspolaganje dovoljno podataka u roku od tri tjedna od pokretanja ispitnog postupka, a kako bi se omogućio odabir reprezentativnog uzorka.

3. U slučajevima kada je, u skladu s ovim člankom, ispitni postupak ograničen, pojedinačni iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunava se za svakog izvoznika ili proizvođača koji nije inicijalno odabran, a koji podnese potrebne podatke u rokovima predviđenima ovom Uredbom, osim ako je broj izvoznika ili proizvođača toliko velik da bi pojedinačna ispitivanja bila bespotrebno teška te bi onemogućavala pravovremeni završetak ispitnog postupka.

4. Ako je odlučeno odabrati uzorke i postoji određeni stupanj nesuradnje određenih ili svih odabranih stranaka, a koji bi mogao materijalno utjecati na ishod ispitnog postupka, moguće je odabrati novi uzorak.

Međutim, ako materijalna razina nesuradnje i dalje postoji ili nema dovoljno vremena za odabir novog uzorka, primjenjuju se relevantne odredbe članka 28.

Članak 28.

Nesuradnja

1. U slučajevima u kojima zainteresirana stranka odbija pristup ili na neki drugi način ne pruža potrebne podatke u rokovima iz ove Uredbe, ili ako znatno ometa ispitni postupak, privremeni ili konačni nalazi, pozitivni ili negativni, mogu se donijeti na temelju raspoloživih podataka.

Ako se utvrdi da je zainteresirana stranka dostavila lažne ili obmanjujuće podatke, podaci se ne uzimaju u obzir, a mogu se koristiti raspoloživi podaci.

Zainteresirane strane upoznaje se s posljedicama nesuradnje.

▼B

2. Uskraćivanje odgovora u elektroničkom obliku ne smatra se nesuradnjom, pod uvjetom da zainteresirana stranka pokaže da bi dostavljanje odgovora u traženom obliku predstavljalo dodatno opterećenje ili neopravdani dodatni trošak.

3. Ako podaci koje dostavi zainteresirana stranka nisu idealni u svim pogledima, oni se ipak ne smiju zanemariti, pod uvjetom da nedostaci nisu takvi da uzrokuju nepotrebne teškoće u donošenju razumno točnog nalaza, kao i da su pravovaljano i odgovarajuće dostavljeni i da se mogu provjeriti, a da je stranka djelovala najbolje što je mogla.

4. Ako se dokazi ili podaci ne prihvate, o razlozima neprihvaćanja odmah se obavješćuje stranka koja ih je dostavila, te joj se daje mogućnost dostavljanja daljnjih obrazloženja u navedenim rokovima. Ako se obrazloženja smatraju nezadovoljavajućima, razlozi odbijanja tih dokaza ili podataka se objavljuju i daju kod objavljivanja nalaza.

5. Ako se razmatranja, uključujući ona o iznosu subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, temelje na odredbama stavka 1., uključujući podatke dostavljene u pritužbi, oni se, ako je to primjereno i s obzirom na rokove ispitnog postupka, provjeravaju usporedbom s raspoloživim podacima iz drugih neovisnih izvora, kao što su na primjer, cjenici, službene statistike o uvozu i carinskim povratima, kao i podaci primljeni od drugih zainteresiranih stranaka tijekom ispitnog postupka.

Podaci mogu uključivati relevantne podatke vezane uz svjetsko tržište ili druga reprezentativna tržišta, ako je to potrebno.

6. Ako zainteresirana stranka ne surađuje, ili surađuje samo djelomično tako da se time relevantni podaci uskraćuju, rezultat ispitnog postupka može biti manje povoljan za stranku nego da je surađivala.

Članak 29.

Povjerljivost

1. Sa svim podacima koji su po svojoj prirodi povjerljivi (na primjer, jer bi njihovo objavljivanje davalo znatne komparativne prednosti konkurentu ili bi imalo značajne štetne učinke na osobu koja daje podatke ili na osobu od koje je osoba koja daje podatke primila podatke), ili koje stranke u ispitnom postupku pružaju na povjerljivoj osnovi, tijela postupaju kao s takvima, ako postoji osnovanost takvog zahtjeva.

2. Zainteresirane stranke koje daju povjerljive podatke trebaju dostaviti sažetke tih podataka koji nisu povjerljivi. Sažeci moraju biti dovoljno detaljni kako bi omogućili razumijevanje suštine podataka dostavljenih kao povjerljivih. U iznimnim okolnostima, stranke mogu navesti da podaci nisu podobni za sažimanje. U tim iznimnim okolnostima, dostavlja se izjava s razlozima zašto nije moguće podatke sažeti.

▼B

3. Ako se smatra da zahtjev za povjerljivošću nije osnovan i ako pružatelj podataka ne želi staviti podatke na raspolaganje ili odobriti njihovo objavljivanje bilo u općem ili sažetom obliku, podaci se mogu zanemariti osim ako se ne može potvrditi na zadovoljavajući način iz odgovarajućeg izvora da su podaci ispravni. Zahtjevi za povjerljivošću ne odbacuju se proizvoljno.

4. Ovim člankom ne isključuje se objava općih podataka od strane tijela Unije, a osobito razloga na kojima se temelje odluke donesene prema ovoj Uredbi, objava dokaza na koje se oslanjaju tijela Unije u mjeri u kojoj je potrebno objasniti razloge sudskih postupaka. Kod objave vodi se računa o legitimnim interesima dotičnih stranaka kako se ne bi otkrile njihove poslovne i državne tajne.

5. Komisija i države članice, ili njihovi dužnosnici, ne otkrivaju podatke koje prime u skladu s ovom Uredbom, a za koje je pružatelj podatka zatražio povjerljivo postupanje, bez posebnog odobrenja pružatelja podatka. Razmjene podataka između Komisije i država članica ili svi interni dokumenti koje pripreme tijela Unije ili njezine države članice ne otkrivaju se osim kako je posebno predviđeno ovom Uredbom.

6. Podaci primljeni prema ovoj Uredbi koriste se samo za potrebe za koje su zatraženi.

Ova odredba ne isključuje korištenje podataka primljenih u kontekstu ispitnog postupka radi pokretanja drugog ispitnog postupka u okviru istog postupka u vezi s istovjetnim proizvodom.

Članak 30.

Objava podataka

1. Podnositelji zahtjeva, uvoznici i izvoznici i njihove predstavničke udruge, i zemlja podrijetla i/ili izvoza mogu zatražiti objavu pojedinosti na kojima se temelje osnovne činjenice i razmatranja na temelju kojih su uvedene privremene mjere. Zahtjevi za objavom podnose se u pisanom obliku odmah nakon uvođenja privremenih mjera, a objava je pisana u najranijem mogućem roku nakon toga.

2. Stranke navedene u stavku 1. mogu zatražiti konačnu objavu osnovnih činjenica i razmatranja na temelju kojih se namjerava preporučiti uvođenje konačnih mjera ili završetak ispitnog postupka ili postupka bez uvođenja mjera, pritom vodeći posebno računa o objavi podataka i rasprava koje su različite od onih korištenih za privremene mjere.

3. Zahtjevi za konačnom objavom upućuju se Komisiji u pisanom obliku, a dostavljaju se, u slučajevima kada je uvedena privremena pristojba, u roku od najviše mjesec dana od objave uvođenja te pristojbe. Ako privremena pristojba nije uvedena, stranke imaju mogućnost zatražiti konačnu objavu u rokovima koje odredi Komisija.

▼B

4. Konačna objava daje se u pisanom obliku. Objava se daje, uz dužan oprez zbog zaštite povjerljivih podataka, u najkraćem mogućem roku, a uobičajeno najmanje mjesec dana prije pokretanja postupaka navedenih u članku 14. ili članku 15. Ako Komisija ne može objaviti određene činjenice ili razmatranja u to vrijeme, objavljuje ih najranije moguće nakon isteka tog roka.

Objava ne utječe niti na jednu naknadnu odluku koju može donijeti Komisija, ali ako je ta odluka utemeljena na različitim činjenicama i razmatranjima, one se objavljuju u najkraćem mogućem roku.

5. Nakon konačne objave, prigovori se uzimaju u obzir samo ako su primljeni unutar razdoblja koje je odredila Komisija za svaki pojedinačni slučaj, a koje nije kraće od 10 dana, vodeći računa o žurnosti pitanja. Kraće razdoblje može se odrediti kad god je potrebno dati dodatnu konačnu objavu.

Članak 31.

Interes Unije

1. Odluka o tome treba li intervenirati u interesu Unije temelji se na procjeni svih različitih interesa u cjelini, uključujući interese domaće proizvodnje, korisnika i potrošača. Odluke prema ovom članku donose se samo ako je svim strankama dana mogućnost iznošenja stavova prema stavku 2. U ispitivanjima se uzima posebno u obzir potreba za uklanjanjem učinaka štetnog subvencioniranja koje narušava trgovinu i ponovnim uspostavljanjem učinkovite konkurencije. Mjere, utvrđene na temelju nalaza o subvencioniranju i šteti, ne mogu se primjenjivati ako tijela, na temelju svih podnesenih podataka, mogu jasno zaključiti da primjena tih mjera nije u interesu Unije.

2. Radi uspostave zdrave osnove na kojoj tijela, u donošenju odluke o tome je li uvođenje mjera u interesu Unije, mogu uzeti u obzir sva mišljenja i sve podatke, podnositelji zahtjeva, uvoznici i njihove predstavničke udruge, predstavnički korisnici i predstavničke organizacije potrošača mogu se, u rokovima navedenima u obavijesti o pokretanju ispitnog postupka za utvrđivanje kompenzacijske pristojbe, javiti i dostaviti podatke Komisiji. Podaci, ili njihovi sažeci, stavljaju se na raspolaganje drugim strankama navedenima u ovom stavku, koje imaju pravo odgovoriti na te podatke.

3. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu zatražiti da budu usmeno saslušane. Takvi se zahtjevi odobravaju ako su podneseni u rokovima iz stavka 2., kao i ako su u njima navedeni razlozi zašto stranke trebaju biti saslušane, u smislu interesa Unije.

▼B

4. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu dati primjedbe na primjenu bilo kojih privremenih pristojbi. Primjedbe se primaju u razdoblju od 25 dana od primjene takvih mjera ako ih treba uzeti u obzir i ako su one, ili njihovi odgovarajuću sažetci, dani na raspolaganje drugim stranama koje imaju pravo odgovoriti na te primjedbe.

5. Komisija pregledava podatke koje su pravilno podneseni te ispituje u kojoj su mjeri reprezentativni, a rezultati te analize, zajedno s mišljenjem o njihovoj vrijednosti, prosljeđuju se odboru iz članka 25. kao dio nacrta mjere podnesene u skladu s člancima 14. i 15. Mišljenja izražena u odboru Komisija bi trebala uzeti u obzir pod uvjetima predviđenima Uredbom (EU) br. 182/2011.

6. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu zatražiti da im se stave na raspolaganje činjenice i razmatranja na kojima će se vjerojatno temeljiti konačne odluke. Takvi podaci stavljaju se na raspolaganje u mjeri u kojoj je to moguće te ne dovodeći u pitanje bilo koju naknadnu odluku Komisije.

7. Podaci se uzimaju u obzir samo ako ih prate stvarni dokazi koji potkrepljuju njihovu valjanost.

Članak 32.

Odnosi između kompenzacijske pristojbe i multilateralnih mjera

Ako uvozni proizvod podliježe protumjerama uvedenim nakon provedbe postupaka rješavanja sporova Sporazuma o subvencijama, a mjere su prikladne za uklanjanje štete nastale subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, sve kompenzacijske pristojbe uvedene u vezi s tim proizvodom odmah se suspendiraju ili ukidaju, ovisno o tome što je prikladno.

Članak 33.

Završne odredbe

Ova Uredba ne isključuje primjenu:

(a) posebnih pravila utvrđenih sporazumima između Unije i trećih zemalja;

(b) uredbi Unije u poljoprivrednom sektoru i uredbi Vijeća (EZ) br. 1667/2006 ([1]), (EZ) 614/2009 ([2]) i (EZ) br. 1216/2009 ([3]). Ova se Uredba primjenjuje tako da dopunjuje te uredbe i da izuzima sve njihove odredbe koje isključuju primjenu kompenzacijskih pristojbi:

([1]) Uredba Vijeća (EZ) br. 1667/2006 od 7. studenoga 2006. o glukozi i laktozi (SL L 312, 11.11.2006., str. 1.).
([2]) Uredba Vijeća (EZ) br. 614/2009 od 7. srpnja 2009. o zajedničkom sustavu trgovine za ovalbumin i laktalbumin (SL L 181, 14.7.2009., str. 8.).
([3]) Uredba Vijeća (EZ) br. 1216/2009 od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju trgovinskih aranžmana primjenjivih na određenu robu dobivenu preradom poljoprivrednih proizvoda (SL L 328, 15.12.2009., str. 10.).

▼B

(c) posebnih mjera, pod uvjetom da te mjere nisu u suprotnosti s obvezama prema GATT-u iz1994.

Članak 34.

Izvješće

, Komisija uključuje podatke o provedbi ove Uredbe u svoje godišnje izvješće o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite koje podnosi Europskom parlamentu i Vijeću na temelju članka 23. Uredbe (EU) 2016/1036.

Članak 35.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 597/2009 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na uredbu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga VI.

Članak 36.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

▼B

PRILOG I.

OGLEDNI POPIS IZVOZNIH SUBVENCIJA

(a) Odobravanje izravnih državnih subvencija poduzeću ili industriji uz uvjet realizacije izvoza.

(b) Programi zadržavanja valute ili slične prakse koje uključuju izvoznu premiju.

(c) Troškovi unutarnjeg prijevoza i vozarine na izvozne pošiljke, koje snosi ili za plaćanje kojih nalog daje država, pod povoljnijim uvjetima nego za domaće isporuke.

(d) Davanja države ili njezinih tijela, bilo izravno ili neizravno putem državnih programa, uvezenih ili domaćih proizvoda ili usluga koji se koriste u proizvodnji izvoznih proizvoda, prema odredbama i pod uvjetima koji su povoljniji od onih koji se daju istovjetnim ili izravno konkurentnim proizvodima ili uslugama, a koji se koriste za proizvodnju robe za domaću potrošnju, ako su (u slučaju kad se radi o proizvodima) te odredbe i uvjeti povoljniji od onih koji su komercijalno dostupni ([1]) izvoznicima tih proizvoda na svjetskim tržištima.

(e) Potpuno ili djelomično oslobođenje, otpust ili odgoda ([2]), osobito u vezi s izvozom, izravnih poreza ([3]) ili naknada za socijalnu pomoć koje plaćaju ili trebaju platiti proizvodna ili trgovačka poduzeća.

(f) Odobravanje posebnih popusta vezanih izravno za izvoz ili realizaciju izvoza, povrh i iznad onih odobrenih u vezi s proizvodnjom za domaću potrošnju, u izračunavanju osnovice na kojoj se obračunavaju izravni porezi.

([1]) „Komercijalno dostupni” znači da je izbor između domaćeg i uvoznog proizvoda neograničen i ovisi samo o komercijalnim razlozima.

([2]) Iznos uvoznih naknada kod odgode ne može biti iznos izvozne subvencije ako se, na primjer, naplaćuju odgovarajuće kamate.

([3]) U smislu ove Uredbe:
— „izravni porezi” znači porezi na plaće, dobit, kamate, najam, licencne naknade i sve druge oblike dohotka, poreze na vlasništvo nad nekretninama,
— „uvozne naknade” znači carine, pristojbe i druga fiskalna davanja koja nisu nabrojana na drugim mjestima u ovoj napomeni, a koja se plaćaju na uvoze,
— „neizravni porezi” znači porezi na prodaju, posebni porezi, porez na promet, porezi na dodanu vrijednost, franšiza, biljegovine, porezi na prijenos, inventar i opremu, porezi na granici i svi ostali porezi osim izravnih poreza i uvoznih naknada,
— neizravni porezi „prethodne faze” su oni porezi koji se naplaćuju na robe ili usluge koje se koriste izravno ili neizravno u izradi proizvoda,
— „kumulativni” neizravni porezi su porezi koji se naplaćuju u više faza kad ne postoji mehanizam za naknadno kreditiranje poreze ako se robe i usluge koje podliježu plaćanju poreza u jednoj fazi proizvodnje koriste u narednoj fazi proizvodnje,
— „otpust” poreza uključuje povrat ili sniženje poreza,
— „otpust ili povrat” uključuje puno ili djelomično izuzeće ili odgodu uvoznih naknada.

▼B

(g) Oslobođenje ili otpust neizravnih poreza ([1]), u vezi s proizvodnjom i distribucijom izvoznih proizvoda, više od poreza koji se naplaćuju u vezi s proizvodnjom i distribucijom istovjetnih proizvoda kada se oni prodaju za domaću potrošnju.

(h) Izuzeće, otpust ili odgoda kumulativnih neizravnih poreza prethodne faze ([1]) na proizvode ili usluge koji se koriste za proizvodnju izvoznih proizvoda, a koja su viša od izuzeća, umanjenja ili odgoda za istovjetne kumulativne neizravne poreze prethodne faze na robe ili usluge koje se koriste u proizvodnji istovjetnih proizvoda koji se prodaju za domaću potrošnju; s time da, međutim, kumulativni neizravni porezi prethodne faze mogu biti izuzeti, umanjeni ili odgođeni za izvozne proizvode čak i ako izuzimanje, otpust ili odgoda istovjetnih proizvoda kada se prodaju za domaću potrošnju, ako se kumulativni neizravni porezi prethodne faze naplaćuju na proizvodne faktore koji se koriste u proizvodnji izvoznog proizvoda (uz uobičajenu toleranciju za otpad) ([2]). Ova se točka tumači u skladu sa smjernicama o utrošku ulaznih faktora u proizvodnom postupku sadržanom u Prilogu II.

(i) Otpust ili povrat uvoznih naknada ([1]) koje su više od onih koje se naplaćuju na uvozne ulazne faktore koji se koriste u proizvodnji izvoznog proizvoda (uz uobičajenu toleranciju za otpad); s time da, međutim, u posebnim slučajevima poduzeće može koristiti ulazne faktore s domaćeg tržišta u količini koja odgovara uvezenim ulaznim faktorima, iste kakvoće i osobina kao uvezeni ulazni faktori, kao zamjenu za iste kako bi koristila prednosti ove odredbe ako se uvoz i odgovarajući izvozni poslovi odvijaju unutar razumnog vremenskog razdoblja koje nije duže od dvije godine. Ova se točka tumači u skladu sa smjernicama o utrošku ulaznih faktora u proizvodnom postupku sadržanima u Prilogu II. i smjernica za određivanje sustava povrata u slučaju zamjene za izvozne subvencija sadržanoga u Prilogu III.

(j) Davanje od strane vlade (ili posebnih institucija koje vlade kontroliraju) programa jamstva ili osiguranja izvoznih kredita, programa osiguranja ili jamstva od rasta troškova izvezenih proizvoda ili programa rizika tečaja, sa stopama premija koje su neodgovarajuće za pokriće dugoročnih troškova i gubitaka programa.

(k) Odobravanje od strane države (ili posebnih institucija koje su pod kontrolom države i/ili djeluju pod upravom države) izvoznih kredita po stopama koje su niže od onih koje se stvarno plaćaju za tako korištena sredstva (ili bi morale platiti da se zadužuju na međunarodnim tržištima kapitala kako bi dobile sredstva s istim dospijećem na naplatu i drugačijim kreditnim uvjetima te denominirana u istoj valuti kao izvozni krediti), ili plaćanje od strane države, u cijelosti ili djelomično, troškova koje su izvoznici ili financijske institucije imali pri dobivanju kredita, ako se koriste za osiguranje neke materijalne prednosti na području izvoznih kreditnih uvjeta.

([1]) Vidjeti bilješku 2. do točke (e).

([2]) Točka (h) ne primjenjuje se na sustav poreza na dodanu vrijednost i usklađivanje poreza na granici umjesto njih; problem pretjeranog umanjivanja poreza na dodanu vrijednost pokriven je samo točkom (g).

▼B

Pod uvjetom, međutim, ako je članica WTO-a stranka međunarodnog dogovora o službenim izvoznim kreditima, a kojeg su stranke od 1. siječnja 1979. najmanje 12 izvornih članica (ili sljednice dogovora kojeg su te izvorne članice donijele) ili ako, u praksi, neka članica WTO-a primjeni odredbe o kamati relevantnih dogovora, izvozna kreditna praksa koja je skladu s tim odredbama ne smatra se izvoznom subvencijom.

(l) Bilo koja druga naplata iz državnog proračuna koja predstavlja izvoznu subvenciju u smislu članka XVI. GATT-a iz 1994.

▼B

PRILOG II.

SMJERNICE O UTROŠKU ULAZNIH FAKTORA U PROIZVODNOM POSTUPKU ([1])

1. Programi popusta na neizravne poreze mogu omogućiti izuzeće, otpust ili odgodu kumulativnih neizravnih poreza prethodne faze koji se naplaćuju na ulazne faktore koji se troše u proizvodnji izvezenog proizvoda (uz uobičajenu toleranciju za otpad). Isto tako, programi povrata mogu omogućiti otpust ili povrat uvoznih naknada koje se naplaćuju na ulazne faktore koji se troše u proizvodnji izvezenog proizvoda (uz uobičajenu toleranciju za otpad).

2. Ogledni popis izvoznih subvencija iz Priloga I. poziva se na izraz „ulazni faktori koji se troše u proizvodnji izvezenog proizvoda" u točkama od (h) do (i). Prema točki (h), programi popusta na neizravne poreze mogu predstavljati izvoznu subvenciju na način da one rezultiraju izuzećem, otpustom ili odgodom kumulativnih neizravnih poreza prethodne faze u iznosu poreza koji je stvarno naplaćen na ulazne faktore koji su potrošeni u proizvodnji izvezenog proizvoda. Prema točki (i) programi popusta mogu predstavljati izvoznu subvenciju u mjeri u kojoj oni rezultiraju otpustom ili povratom uvoznih naknada viših od onih stvarno naplaćenih na ulazne fakture koji su potrošeni u proizvodnji izvezenog proizvoda. Obje točke propisuju da se uobičajena tolerancija otpada mora utvrditi u nalazima u vezi s utroškom ulaznih faktora u proizvodnji izvoznog proizvoda. Točka i. također predviđa zamjenu, ako je to moguće.

3. U ispitivanju troše li se ulazni faktori u proizvodnji izvezenog proizvoda, kao dio ispitnog postupka o kompenzacijskom pristojbi prema ovoj Uredbi, Komisija mora uobičajeno postupiti na sljedećoj osnovi.

4. Ako se tvrdi da program popusta na neizravne poreze, ili program povrata, sadržava subvenciju radi prevelikog popusta ili prekomjernog popusta na neizravne poreze ili uvozne naknade na ulazne faktore koji se troše u proizvodnji izvezenog proizvoda, Komisija obično mora, prije svega, utvrditi ima li i primjenjuje li vlada zemlje izvoznice, sustav ili postupak kojim potvrđuje koji se ulazni čimbenici troše u proizvodnji izvezenog proizvoda i u kojim iznosima. Ako se potvrdi primjena sustava ili postupka, Komisija mora nakon toga ispitati sustav ili postupak kako bi utvrdila je li on opravdan, učinkovit s obzirom na svoju namjenu, kao i temelji li se na općenito prihvaćenoj trgovinskoj praksi u zemlji izvoza. Komisija može smatrati potrebnim provesti, u skladu s člankom 26. stavkom 2., određena praktična ispitivanja kako bi provjerila podatke ili kako bi se uvjerila da se sustav ili postupak učinkovito primjenjuje.

5. Ako takav sustav ili procedura ne postoji, ako nije opravdan ili ako je uspostavljen i smatra se opravdanim, ali je utvrđeno da se ne primjenjuje ili da se ne primjenjuje učinkovito, uobičajeno je da zemlja izvoznica provede daljnja

([1]) Ulazni faktori utrošeni u proizvodnom postupku su fizički ugrađena sredstva, energija, goriva i ulje korišteni u proizvodnom postupku te katalizatori koji se troše tijekom uporabe radi dobivanja izvoznog proizvoda.

▼B

ispitivanja na temelju stvarnih ulaznih faktora u kontekstu utvrđivanja je li došlo do prekomjernog plaćanja. Ako Komisija smatra potrebnim, daljnja se ispitivanja mogu obaviti u skladu s točkom 4.

6. Komisija uobičajeno mora postupati s ulaznim faktorima kao s fizički ugrađenima ako se ulazni faktori koriste u proizvodnom postupku i fizički su prisutni u izvezenom proizvodu. Ulazni faktor ne mora biti pristupan u konačnom proizvodu u istom obliku u kojem je ušao u proizvodni postupak.

7. Pri utvrđivanju iznosa posebnog ulaznog faktora koje je utrošen u proizvodnju izvezenog proizvoda, „uobičajena tolerancija otpada" mora se obično uzeti u obzir, a otpad se obično mora tretirati kao potrošen u proizvodnji izvezenog proizvoda. Izraz „otpad" odnosi se na onaj dio određenog ulaznog faktora koji ne koristi neovisnoj funkciji u proizvodnom postupku i ne troši se u proizvodnji izvezenog proizvoda (zbog neučinkovitosti) i kojeg isti proizvođač ne može povratiti, koristiti ili prodati.

8. Komisija pri utvrđivanju je li zatraženi iznos za otpad „uobičajen" mora obično uzeti u obzir proizvodni postupak, prosječno iskustvo proizvodnje u zemlji izvoza, kao i ostale tehničke čimbenike, kako je to prikladno. Komisija mora imati na umu da je važno pitanje jesu li nadležna tijela zemlje izvoznice razumno izračunala iznos otpada, kada taj iznos namjeravaju uključiti u popust ili sniženje poreza il pristojbi.

▼B

PRILOG III.

SMJERNICE U UTVRĐIVANJU SUSTAVA POVRATA KAO ZAMJENE ZA IZVOZNE SUBVENCIJE

I.

Sustavi povrata mogu omogućiti refundiranje ili povrat uvoznih naknada ulaznih faktora koji se troše u proizvodnom postupku drugog proizvoda i ako izvoz tog proizvoda sadrži domaće ulazne faktore iste kvalitete i osobina kao oni koji se koriste za uvozne ulazne faktore. Prema Prilogu I. točki (i), zamjenski sustavi povrata mogu predstavljati izvoznu subvenciju u mjeri u kojoj rezultiraju prevelikim povratom uvoznih naknada naplaćenih prvobitno na uvozne ulazne faktore za koje se traži povrat.

II.

U ispitivanju zamjenskog sustava povrata, kao dijela ispitnog postupka za utvrđivanje kompenzacijske pristojbe prema ovoj Uredbi, Komisija mora uobičajeno postupiti na sljedećoj osnovi:

1. Prilog I. točka (i) propisuje da se ulazni faktori domaćeg tržišta mogu zamijeniti uvoznim ulaznim faktorima u proizvodnji izvoznog proizvoda pod uvjetom da su ulazni faktori jednake količine i da imaju istu kvalitetu i obilježja kao i uvozni ulazni faktori koji se zamjenjuju. Postojanje sustava ili postupaka provjere važno je jer omogućava vladi zemlje izvoznice da osigura i pokaže da količina ulaznih faktora za koje traži povrat nije veća od količine izvezenih sličnih proizvoda, u bilo kojem obliku, i da povrat uvoznih naknada nije veći od onih početno naplaćenih na dotične uvezene ulazne faktore;

2. ako se tvrdi da sustav zamjene povrata sadržava subvenciju, Komisija obično mora, prije svega, utvrditi ima li i primjenjuje li vlada zemlje izvoznice sustav ili postupak provjere. Ako se potvrdi primjena sustava ili postupka, Komisija mora nakon toga ispitati postupke provjere kako bi utvrdila jesu li oni opravdani, učinkoviti s obzirom na svoju namjenu, kao i temelje li se na općenito prihvaćenoj trgovinskoj praksi u zemlji izvoza. U mjeri u kojoj je utvrđeno da postupci udovoljavaju provjeri i da se učinkovito primjenjuju, za pretpostaviti je da ne postoje subvencije. Komisija može smatrati potrebnim provesti, u skladu s člankom 26. stavkom 2., određena praktična ispitivanja kako bi provjerila podatke ili kako bi se uvjerila da se sustav ili postupak učinkovito primjenjuje;

3. ako postupci provjere ne postoje, ako nisu opravdani ili ako su postupci uspostavljeni i smatraju se opravdanim, ali je utvrđeno da se ne primjenjuju ili da se ne primjenjuju učinkovito, moguće je postojanje subvencije. U takvim slučajevima, zemlja izvoznica treba provesti daljnja ispitivanja na temelju stvarnih ulaznih faktora u kontekstu utvrđivanja je li došlo do prekomjernog plaćanja. Ako Komisija smatra potrebnim, daljnja se ispitivanja mogu obaviti u skladu s točkom 2.;

▼B

4. postojanje odredbe o zamjeni povrata prema kojoj izvoznici mogu odabrati posebne uvozne isporuke za koje se traži povrat, ne treba se samo po sebi smatrati da predstavlja subvenciju;

5. smatra se da postoji prekomjeran povrat uvoznih naknada u smislu Priloga I. točke (i) ako su države platile kamatu na refundirana sredstva prema programima povrata u iznosu stvarno plaćenih ili naplativih kamata.

▼B

PRILOG IV.

(Ovaj Prilog reproducira Prilog 2. Sporazumu o poljoprivredi. Svi pojmovi ili izrazi koji nisu u njemu objašnjeni ili koji nisu razumljivi sami po sebi, tumače se u kontekstu tog Sporazuma.)

DOMAĆA POTPORA: OSNOVA ZA IZUZIMANJE OD OBVEZE SMANJENJA

1. Mjere domaće potpore za koje se traži izuzimanje od obveze smanjenja moraju zadovoljiti osnovni uvjet, a to je da nemaju nikakav ili da imaju tek minimalan negativni učinak na trgovinu ili na proizvodnju. Stoga, sve mjere za koje se traži izuzeće moraju zadovoljavati sljedeće osnovne kriterije:

   (a) potpora o kojoj se radi osigurava se putem državnog programa javnog financiranja (uključujući i državni otpis naplate prihoda) bez naplate od potrošača; i

   (b) potpora o kojoj se radi nema za učinak pružanje potpore cijenama proizvođača;

   kao i dolje navedene kriterije i uvjete specifične za tu politiku.

Državni programi usluga

2. Opće usluge

   Politike u ovoj kategoriji uključuju rashode (ili odustajanje od naplate prihoda) u vezi s programima putem kojih se daju usluge ili povlastice poljoprivredi ili seoskoj zajednici. One ne uključuju izravno plaćanje proizvođačima ili prerađivačima. Takvi programi, koji uključuju, ali nisu ograničeni na sljedeći popis, udovoljavaju općim kriterijima prema gore navedenom u točki 1., kao i uvjetima specifičnima za takve politike kako slijedi:

   (a) istraživanja, uključujući općenita istraživanja, istraživanja u vezi s programima zaštite okoliša i istraživački programi vezani uz određene proizvode;

   (b) zaštita od štetočina i bolesti, uključujući općenitu zaštitu od štetočina i bolesti i onu koja je svojstvena za određeni proizvod, kao što su sustavi ranog upozorenja, karantena i uništavanje;

   (c) obrazovne usluge, uključujući mogućnosti općeg i specijalističkog obrazovanja;

   (d) pružanje savjetodavnih usluga, uključujući osiguravanje sredstava koja olakšavaju prijenos informacija i rezultata istraživanja proizvođačima i potrošačima;

   (e) inspekcijske službe, uključujući opće inspekcijske službe i inspekciju određenih proizvoda zbog zdravlja, sigurnosti, klasifikacije ili standardizacije;

   (f) marketinške i usluge promocije, uključujući tržišne informacije, savjete i promotivnu djelatnost, vezane uz određene proizvode, ali bez izdataka u neodređene svrhe što bi prodavači mogli iskoristiti kako bi snizili svoje prodajne cijene ili dali izravne ekonomske povlastice potrošačima; i

▼B

(g) usluge infrastrukture, uključujući: električnu mrežu, ceste i druge oblike prometnog povezivanja, opremu tržnica i luka, vodoopskrbu, brane i sustave odvodnje i infrastrukturne radove vezane uz zaštitu okoliša. U svakom slučaju, izdaci se usmjeravaju k osiguravanju ili izgradnji samo kapitalnih radova i isključuju subvencije za nabavu opreme na farmama osim za opće korisnu mrežu komunalija. Nisu uključene subvencije za ulazne faktore ili operativne troškove ili naplate povlaštenim korisnicima.

3. Držanje robnih zaliha radi osiguranja dovoljnih količina hrane ([1])

Izdaci (ili odustajanje od naplate prihoda) u vezi s osiguranjem i čuvanjem zaliha proizvoda koji čine sastavni dio programa osiguranja hrane predviđenog nacionalnim zakonodavstvom. Ovo može uključivati vladinu pomoć za privatno skladištenje proizvoda koji su dio takvog programa.

Opseg i sakupljanje takvih zaliha u skladu je s prethodno određenim ciljevima vezanim uz osiguranje hrane. Postupak držanja i raspolaganja zalihama transparentan je u financijskom smislu. Vlada kupuje hranu po tekućim tržišnim cijenama, dok se prodaja iz tih zaliha obavlja po cijeni koja nije manja od tekuće cijene na domaćem tržištu za taj proizvod i kvalitetu.

4. Domaća pomoć u hrani ([2])

Izdaci (ili odustajanje od naplate prihoda) u vezi s osiguravanjem domaće pomoći u hrani dijelu stanovništva kojem je potrebna.

Uvjeti za dobivanje pomoći u hrani jasno su definirani i vezani uz nutricionističke ciljeve. Takva pomoć je u obliku izravnog davanja hrane ili osiguravanja sredstava tako da oni koji ispunjavaju uvjete za tu pomoć mogu kupiti hranu na tržištu ili po subvencioniranim cijenama. Vlada kupuje hranu po tekućim tržišnim cijenama, financiranje i davanje pomoći je transparentno.

5. Izravno plaćanje proizvođača

Potpora pružena putem izravnog plaćanja (ili odustajanja od naplate prihoda, uključujući plaćanja u naturi) proizvođačima za koje se traži izuzeće od obveza smanjenja, zadovoljava osnovne kriterije navedene u točki 1., kao i posebne kriterije koji se odnose na pojedinačne vrste izravnog plaćanja kako je navedeno u točkama od 6. do 13. Kada se traži izuzeće od obveze smanjenja za bilo koju postojeću ili novu vrstu izravnog plaćanja, ali ne za one navedene u točkama od 6. do 13., poštuju se kriteriji navedeni u točki 6. od (b) do (e), uz opće kriterije navedenih u točki 1.

([1]) Za potrebe ovog Priloga, točke 3., vladini programi držanja zaliha za osiguranje dovoljnih količina hrane u zemljama u razvoju čije je poslovanje transparentno i obavlja se u skladu sa službeno objavljenim objektivnim kriterijima ili uputama, smatra se sukladnim s odredbama ovog stavka, što se odnosi i na programe u okviru kojih se zalihe hrane u svrhu osiguranja nabavljaju i puštaju u prodaju po administrativnim cijenama, pod uvjetom da razlika između nabavne cijene i vanjske referentne cijene bude uračunata u ZMP.

([2]) Za potrebe ovog Priloga, točaka 3. i 4, osiguravanje hrane po subvencioniranim cijenama u svrhu zadovoljavanja potreba za hranom gradskog i seoskog siromašnog stanovništva u zemljama u razvoju na redovitoj osnovi po razumnim cijenama smatra se sukladnim s odredbama ovog stavka.

▼B

6. Potpora dohodku nevezana uz proizvodnju

(a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja jasno je određeno definiranim kriterijima kao što su prihod, status proizvođača ili zemljoposjednika, upotreba elemenata ili razina proizvodnje u definiranom i utvrđenom baznom razdoblju.

(b) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije ni u kakvoj vezi niti se temelji na vrsti ili obimu proizvodnje (uključujući broj uvjetnih grla) kojom se je taj proizvođač bavio bilo koje godine nakon baznog razdoblja.

(c) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije ni u kakvoj vezi niti se temelji na cijenama, domaćim ili međunarodnim, vezanim uz bilo kakvu proizvodnju tijekom bilo koje godine nakon baznog razdoblja.

(d) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije ni u kakvoj vezi, niti se temelji na elementima proizvodnje primijenjenima bilo koje godine nakon baznog razdoblja.

(e) Za primanje takvih plaćanja nije potrebna nikakva proizvodnja.

7. Sudjelovanje vlade u osiguranju dohodka i u programima osiguranja minimalnog dohodka

(a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja određuje gubitak dohodka, uzimajući u obzir samo dohodak od poljoprivrede, koji je iznad 30 % prosječnog bruto dohodka ili njegov ekvivalent u neto prihodu (isključujući plaćanja iz istih ili sličnih programa) u prethodnom trogodišnjem razdoblju ili trogodišnji prosjek temeljen na prethodnom petogodišnjem razdoblju, isključujući najviše i najniže stavke. Bilo koji proizvođač koji zadovolji taj uvjet, dolazi u obzir za primanje takve potpore.

(b) Iznos te potpore nadoknađuje manje od 70 % proizvođačevog izgubljenog dohodka u onoj godini u kojoj proizvođač stječe uvjete za takvu pomoć.

(c) Iznos svih takvih potpora odnosi se samo na dohodak; on nije ni u kakvoj vezi s vrstom ili obimom proizvodnje (uključujući broj uvjetnih grla) kojom se bavi proizvođač; ili s cijenama, domaćim ili međunarodnim, koje se odnose na takvu proizvodnju; ili s primijenjenim elementima proizvodnje.

(d) Kada proizvođač u istoj godini primi potporu prema ovoj točki i prema točki 8. (potpora u slučaju prirodnih nepogoda), ukupni iznos takvih plaćanja je manji od 100 % proizvođačevog ukupnoga gubitka.

8. Plaćanja (izravna ili putem financijskog učešća vlade u programima osiguravanja usjeva) za potporu u slučaju elementarnih nepogoda.

(a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja moguće je samo nakon formalnog priznanja vlade da se elementarna ili slična nepogoda (uključujući epidemiju bolesti, najezdu štetočina, nuklearnu nesreću, rat na državnom području članice) dogodila ili se događa; i određuje ga gubitak proizvodnje koji premašuje 30 % prosječne proizvodnje u prethodnom trogodišnjem razdoblju ili trogodišnji prosjek temeljen na prethodnom petogodišnjem razdoblju, isključujući najvišu i najnižu stavku.

▼B

(b) Financijska potpora u slučaju nepogode pruža se samo radi gubitka dohodka, stoke (uključujući plaćanja u vezi s veterinarskim tretmanom životinja), zemlje ili drugih elemenata proizvodnje zbog spomenute elementarne nepogode.

(c) Plaćanja ne kompenziraju više od ukupnog troška naknade takvih gubitaka i ne zahtijeva se specifikacija vrste i količine buduće proizvodnje.

(d) Plaćanja tijekom nepogode ne premašuje razinu potrebnu da se spriječi ili ublaži daljnji gubitak prema gore navedenom kriteriju iz točke (b).

(e) Kad proizvođač primi u istoj godini financijsku potporu prema ovoj točki i prema točki 7. (osiguranje prihoda i programi socijalne potpore), ukupni iznos takvih plaćanja je manji od 100 % proizvođačevog ukupnoga gubitka.

9. Potpora za strukturnu prilagodbu putem programa povlačenje proizvođača iz proizvodnje

(a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja određuje se s obzirom na jasno definirane kriterije u programima čija je namjena olakšati povlačenje osoba koje se bave poljoprivrednom proizvodnjom za tržište ili njihov prelazak u nepoljoprivredne djelatnosti.

(b) Plaćanja su uvjetovana bitnim i trajnim povlačenjem iz poljoprivredne proizvodnje za tržište.

10. Potpora za strukturnu prilagodbu putem programa isključivanja resursa

(a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja određuje se prema jasno definiranim kriterijima u programima namijenjenim isključivanju zemlje ili drugih sredstava, uključujući stoku, iz poljoprivredne proizvodnje za tržište.

(b) Plaćanja su uvjetovana isključivanjem zemlje iz poljoprivredne proizvodnje za tržište na najmanje tri godine, a u slučaju stoke, uvjetovana su njenim klanjem ili definitivnim trajnim uklanjanjem.

(c) Plaćanja ne zahtijevaju ili specificiraju bilo kakvu alternativnu upotrebu te zemlje ili drugih sredstava što ih podrazumijeva proizvodnja poljoprivrednih proizvoda za tržište.

(d) Plaćanja nisu vezana uz vrstu ili količinu proizvodnje ili uz cijene, domaće ili međunarodne, u vezi s proizvodnjom koja se obavlja uporabom zemlje ili drugih sredstava koja su ostala u proizvodnji.

11. Potpora za strukturnu prilagodbu putem investicijske pomoći

(a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja određuje se jasno definiranim kriterijima u vladinim programima čija je namjena potpora financijskom ili fizičkom restrukturiranju proizvođačkog poslovanja kao odgovor na objektivno dokazan strukturno nepovoljan položaj. Stjecanje uvjeta za takve programe može se također zasnivati na jasno definiranom vladinom programu reprivatizacije poljoprivrednog zemljišta.

▼B

(b) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije u vezi, niti se ne zasniva na vrsti ili opsegu proizvodnje (uključujući broj uvjetnih grla) kojom se bavi proizvođač u bilo kojoj godini nakon baznog razdoblja, osim ako drukčije nije predviđeno dolje navedenim kriterijem (e).

(c) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije u vezi niti se ne zasniva na cijenama, domaćim ili međunarodnim, koje se odnose na bilo kakvu proizvodnju bilo koje godine nakon baznog razdoblja.

(d) Plaćanja se obavljaju samo u roku potrebnom za realizaciju investicije za koju su osigurana.

(e) Plaćanjima se ne uvjetuju niti se na bilo koji način određuje koje poljoprivredne proizvode trebaju proizvoditi primatelji, ali se od njih može tražiti da ne proizvode određeni proizvod.

(f) Plaćanja se ograničavaju na iznos potreban da se nadoknade strukturni nedostaci.

12. Plaćanja u okviru programa zaštite okoliša

(a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja određuje se prema jasno definiranim vladinim programima za zaštitu ili očuvanje okoliša i ovisi o ispunjenju posebnih uvjeta u okviru vladinog programa, uključujući uvjete vezane uz proizvodne metode ili sredstva.

(b) Iznos plaćanja ograničava se na izvanredne troškove ili gubitak dohodka nastalih zbog pridržavanja vladinog programa.

13. Plaćanja u okviru programa regionalne pomoći

(a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja ograničeno je na proizvođače u regijama s nepovoljnim uvjetima. Svaka takva regija mora biti jasno određeno i granicama definirano zemljopisno područje s privrednim i upravnim identitetom kojeg je moguće definirati, i za kojeg se drži da je u nepovoljnom položaju na temelju neutralnih i objektivnih kriterija koji su jasno navedeni u zakonu ili propisu i pokazuju da teškoće te regije ne proizlaze samo iz privremenih okolnosti.

(b) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije u vezi niti se ne zasniva na vrsti ili opsegu proizvodnje (uključujući broj uvjetnih grla) kojom se bavi proizvođač bilo koje godine nakon baznog razdoblja, osim u svrhu smanjenja te proizvodnje.

(c) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije u vezi niti se ne temelji na cijenama, domaćim ili međunarodnim, koje se odnose na proizvodnju bilo koje godine nakon baznog razdoblja.

(d) Plaćanja su dostupna samo proizvođačima u regijama koje ispunjavaju uvjete, ali su općenito dostupna svim proizvođačima u takvim regijama.

(e) Tamo gdje su vezana uz faktore proizvodnje, plaćanja se obavljaju po regresivnoj stopi iznad razine praga tog elementa.

(f) Plaćanja se ograničavaju na izvanredne troškove ili gubitak dohodka nastale zbog obavljanja poljoprivredne proizvodnje na utvrđenim područjima.

▼B

PRILOG V.

UREDBA STAVLJENA IZVAN SNAGE I NJEZINA IZMJENA

Uredba Vijeća (EZ) br. 597/2009	
(SL L 188, 18.7.2009., str. 93.)	
Uredba (EU) br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća	Samo točka 18. Priloga
(SL L 18, 21.1.2014., str. 1.)	

▼B

PRILOG VI.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EZ) br. 597/2009	Ova Uredba
Članci od 1. do 11.	Članci od 1. do 11.
Članak 12. stavci od 1. do 4.	Članak 12. stavci od 1. do 4.
Članak 12. stavak 6.	Članak 12. stavak 5.
Članci 13. i 14.	Članci 13. i 14.
Članak 15. stavak 1.	Članak 15. stavak 1.
Članak 15. stavak 2. prva rečenica	Članak 15. stavak 2. prvi podstavak
Članak 15. stavak 2. druga rečenica	Članak 15. stavak 2. drugi podstavak
Članak 15. stavak 3.	Članak 15. stavak 3.
Članci od 16. do 27.	Članci od 16. do 27.
Članak 28. stavci od 1. do 4.	Članak 28. stavci 1. do 4.
Članak 28. stavak 5. prva rečenica	Članak 28. stavak 5. prvi podstavak
Članak 28. stavak 5. druga rečenica	Članak 28. stavak 5. drugi podstavak
Članak 28. stavak 6.	Članak 28. stavak 6.
Članci od 29. do 33.	Članci od 29. do 33.
Članak 33.a	Članak 34.
Članak 34.	Članak 35.
Članak 35.	Članak 36.
Prilozi od I. do IV.	Prilozi od I. do IV.
Prilog V.	—
Prilog VI.	—
—	Prilog V.
—	Prilog VI.